

إب رَاهِيم

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-11
Kasım 2015

EMEK YAYINEVİ
Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. Doruk İşh. No: 150 D: 1B/38
Osmangazi BURSA
Tel: 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2015 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

EDİTÖRDEN

*Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an,
Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey
Muhib'ban.*

Sayfa 4

Bu dergi Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ettiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin on birinci sayısının konusu, **Abdest**...

Abdest, su ile temizlik anlayışıyla sınırlanamayacak kadar büyük bir olgudur. Abdest, bizlerin insanlığımıza ulaşmasıdır. Eğer abdest, suyla temizlik olsaydı suyun olmadığı yerde toprakla teyemmüm yapılması istenmezdi çünkü toprakla teyemmüm bizi kirletir. Abdeste bakışımızı genişletmeliyiz, abdesti anlayarak. Anlayabilmek için bakışımızı görünürlük olan zahiri boyutuna çevirmemiz gerekiyor.

AYIN KONUSU

Sayfa 7

Cenabı Allah, Maide suresi 6. Ayette

"Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzünüzü ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meshedin. Ayaklarınızı topraklara değin yıkayın, cünüp iseniz gusledin."

buyuruyor. Bu ayette abdest boyutu anlatılmaktadır.

Abdestin mana boyutunu görmek için beyanı mana cihetiyle anlamaya çalışmalıyız çünkü görmek anlama sonucu tanımadır. Tanımadığımızı göremeyiz. Namaza kalkmak, namaz olan yaşamda Allah ile olma talebidir. Namaza kalkıyorsak o zaman namazda olmadığımız bir hal üzeriniz ki o halin terki söz konusudur. O halde Allah ile olmadığımız yaşamdan, Allah ile olacağımız yaşama dönmek anlamındadır kalkmak. Ayet bize, yaşamınızda Allah ile olmak yani Allah'ı görmek, işitmek, zikretmek ve fikretmek istiyorsanız *"Yüzünüzü ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meshedin. Ayaklarınızı topraklara değin yıkayın, cünüp iseniz gusledin"* demektedir. Şimdi, yüzünüzü yıkamak, elleri ve kolları yıkamak, başı mest etmek, ayakları yıkamak ve cünüp isek gusletmek sadece su ile yıkamak değilse o halde hakikatte neyi ifade etmektedir.

AYIN RÖPORTAJI

Sayfa 12

Dembir: **Sayfa 12**
Dergimizin bu ay ele aldığı konu **"Abdest"**. Bütün ibadetler için olmazsa olmaz şartlardan ilki abdest almaktır. Abdest almadan **"Mümin'in miracı"** olarak tanımlanan namaz ibadeti de eda edilemiyor. Yaşamı namaz olarak ele aldığımız ve bu namazla miraç etmek istersek yaşam namazının kabulü için nasıl bir abdest almak gerekir efendim?

Halil İbrahim Baki Hazretleri

Eûzu billahi bike minke **Sayfa 37**
Bismillahirrahmanirrahim

Bir şeyin bir taklidi vardır bir de hakikati vardır. Bir şeyin hakikatine, gerçeğine talip olmak çok güzeldir. Biz zor olana talip olduk, emin olun çok zor olana talip olduk, işimiz kolay değil. Hak erenleri yardımımız olsun.

Takli dinde yediğin meyvenin helal meyve olabilmesi için ağacın kendi bahçende olmasa ve ona hizmet etmiş olman yeterlidir ama hakikatinde helal meyve yemek için ağacın senin kendi bahçende olması, ona hizmet etmiş olman yeterli değildir. O ağaçla, o meyveyle kime nazar ediyorsun, neye nazar ediyorsun? Üzüm görüyorsun, olmaz! Üzümü göm eden evvel Rezzak'ı göreceksin orada. Rezzak'ı görmeden kendi bahçendeki üzümü dahi kopartıp yersen, sen haram meyve yiyeceksin.

İÇİNDEKİLER

Mısri Niyazi Hz
İrfan Sofraları
Sayfa 32
Kırk Beşinci Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Cenabı Allah Maide suresi 35 ayetinde,

Ey iman edenler Allah'tan korkunuz, O'na vesile arayınız ve O'nun yolunda mücadele ediniz ki felaha eresiniz.

buyurmaktadır. Bil ki ahiret yolcusuna iki ilim lazımdır. Zahir ilim, batın ilim. Zahir ilim; sarf, nahiv, mantık ve diğer alet kitaplarını okumak veya erbabından dinlemekle öğrenilebilir. Batın ilim, halis amel, tehzib-i ahlak, zikir, riyazet ve gece gündüz Allah yolunda mücadele ile kalbi temizleyerek elde edilebilir.

UMMANIN
ÇOCUKLARI

Dembir: Yusuf, bayram nedir?
Yusuf: Bayrak sallamak demektir. **Sayfa 31**

Dembir: Kurban bayramını biliyor musun?

Yusuf: Evet, kurbağalar zıplıyorlar.

Dembir: Bayramlarda neden yeni kıyafetler alınıyor?

Yusuf: Giyelim diye. Yeni şeyler giymek lazım.

Yusuf Yörüger 3,5 yaşında.

SİZDEN
GELENLER

İLK ADIM

Sayfa 23

İç yorgunluğuydu onun kisi, henüz bir şey yapmamışsa da sanki bütün gün taş taşımışçasına yorgundu. Bu hemen her gün içerisinde bulunduğu bir haldti. Ne uzanmak fayda sağlıyor, ne bir şey yiyip içmek ne de çıkıp dolaşmak. Bu huzursuzluğunun kaynağını bir türlü çözemiyordu. Rüyaları kâbuslardan, günlük yaşamı isyan ve şikâyetten ibaretti.

MAKALE

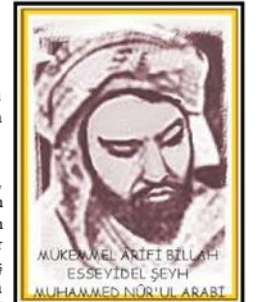
ŞEYH-ÜL-EKBER MUHYİDDİN-İ ARABİ HZ.'LERİNİN BİR KASİDE SİNİN ŞERHİ

Sayfa 35

Bismillahirrahmanirrahim

Zannın vücudunun kendrin olduğunu zannedersin ve varlığı kendine nispet edersin. Hâlbuki bir şey değilsin. Asla serin varlığını yoktur. Sen, sen değilsin.

Vücudu olmayan yaratılışta, hakikatte var olunmayıp, âden den farkı yoktur. Vücut birliğidir. Kendrin zannettiğin vücut, sana ait değildir. O vücut, Hakk'ın vücududur. Hakk'ın vücuduna zahir oldun. Vücut birliği ikilik kabul etmez. Eğer Hakk'ın zahiri olduğuna vakıf oldun ise, yakınlık sınıma ermiş yani arif olmuş olursun. İkilik ve ikiliğe dâhil olanı terk et. Zira bu zannın, şirkür. Yaratılışa ikilik yoktur. Tevhîde vakıf olmayınca iman ehli olmazsın.

**Namı Damperli,
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

***Sevmenin adı Mecnun Sevilmenin adı Leyla'ysa,
Gönülleri birleştiren Muhabbet-i sevdaysa,
Takdir eden Mevla'ysa, Cümle cihan var oldu
Aşk-u sevdayı meşk için.***

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin on birinci sayısının konusu, **Abdest**...

Abdest, suyla temizlik anlayışıyla sınırlanamayacak kadar büyük bir olgudur. Abdest, bizlerin insanlığımıza ulaşmasıdır. Eğer abdest, suyla temizlik olsaydı suyun olmadığı yerde toprakla teyemmüm yapılması istenmezdi çünkü toprakla teyemmüm bizi kirletir. Abdeste bakışımızı genişletmeliyiz, abdesti anlayarak. Anlayabilmek için bakışımızı görünür olan zahiri boyutuna çevirmemiz gerekiyor.

Abdestin Farzları Dörttür.

- 1) Yüzü yıkamak,
- 2) Elleri dirseklerle beraber yıkamak.
- 3) Başını mesh etmek.
- 4) Ayakları topuklarla beraber yıkamak.

Gusül abdesti, farzları üçtür.

- 1) Ağıza su alıp boğaza kadar çalkalamak,
- 2) Buruna su çekip yıkamak,
- 3) Bütün vücudu yıkamak.

Teyemmüm abdesti, farzları ikidir.

- 1) Niyet etmek,
- 2) Elleri temiz bir toprağa veya toprak cinsinden bir şeye iki defa vurup, birinci vuruşta yüzleri, ikincisinde kolları mesh etmek.

Abdest özü itibariyle anlayışımızı şirkten arındırmaktır. Şirk kendimize ve bu âleme iki nazarıyla bakmak olduğundan bakışımız iki olduğu sürece bizim abdestimiz suyla temizlenmekten öteye gidemeyeceği için devamında kılınan namaz da yaşam da manasız olacaktır çünkü abdestimizin manasını oluşturamadık. Abdestin manası kalbi arındırmaktır. Kalbin arınması ise anlayışın arınmasıdır. İçinde bulunduğumuz bizi ikilikte tutan anlayışımız arınmadıysa yani görüşümüz, işitimiz, zikrimiz ve fikrimiz abdest aldıktan sonra hala nefsanîyet pazarındaysa biz abdest almamışızdır. Bu sebeple, anlayışımız tevhide ulaşmadığından kılınan namazda Hakk'ı görmek, işitmek, zikretmek ve fikretmek gerçekleşmeyecektir. Namazın manasız olması bu anlamdadır.

Namaz ve yaşam birbirinden ayrılmaz bütünlüktür ve bizi bütünlüğümüzde Hak ile kılacak olan abdesttir yani bizi namaza hazırlayacak olan. Namazda Allah'ın huzurunda olmak olan muhatabımızın Allah oluşu...

Sizin huzurunuzda olanın muhatabının siz oluşu hangi haller üzerineyse Allah'ın huzurunda olmak da aynıdır. Sizi, görür, sizi işitir, sizinle konuşur. İşte namaz budur ve bunun yolu nefsi görmekten arınmaktır. Kalbin arınması...

Aşk u niyazlarımla.

**Cümle dertlere deva
La ilahe illallah
Gönüle zevki sefa
De la ilahe illallah**

**Talip isen cemale
Erişsin kemale
Sırrını keşfetmeye
De la ilahe illallah**

**Dilde zikri muhabbet
Gönülde esrar-ı halvet
Bilene ne büyük nimet
De la ilahe illallah**

**Nurdan var oldu insan
Hakk'ı bilene ihsan
Bu demde hemen uyan
De la ilahe illallah**

**Özün sözün bir eyle
Kalp haneni pak eyle
Dilde mihmanı söyle
De la ilahe illallah**

**Kendinde kendini bul
Senden sanadır bu yol
Halil bunda olur kul
De la ilahe illallah**

**Namaz kılmak miraç mümin olana
Müminlik Hakkıdır abdest alana
Şeriatta belli on iki şartı
Karşılığı nedir hakikatında.**

**Hadesten taharet dışını paklar
Suyla yapanları başlangıçtalar
Nefsin hoşlandığı yerde duranlar
Balğa dönse de noksan kalırlar.**

**Necasetten temiz olmak gerekir
Aşını yapmamak caiz değildir
İçin de içine girebilmeli
İncitmemek yetmez incinmemektir.**

**Setri avret bize örtünün diyor
Örtünmek kumaşla sona ermiyor
Nefisten gelecek tüm söylemlere
Ağı kapatmayı gerektiriyor.**

**Vakti sınırlama sadece beşe
Geleceği bırak geçmişe düşme
Zayi olur sonra telkin edilen
Bulduğun anı yaşa zikrinle.**

**Niyet halis olsun gelip geçmesin
Zorluk karşısında pes etmeyesin
Yaşam denen ömrün bütünlüğünde
Verdiğin ikrarla güzelleşesin.**

**İstikbali kible önünde duran
Sadece suretse ikilik inan
Secde mahallinin temizliğini
Yapabilmek için gönül'e bağlan.**

**Yerine getirdin altı şartını
Müminlerin kalbi abdest almalı
Fakir Halil'dedir diğer altısı
O zaman kılınır miraç namazı.**

AYIN KONUSU

Cenabı Allah, Maide suresi 6. Ayette

“Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzünüzü ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meshedin. Ayaklarınızı topuklara değin yıkayın, cünüp iseniz gusledin.”

buyuruyor. Bu ayette abdest boyutu anlatılmaktadır.

Abdestin mana boyutunu görmek için beyanı mana cihetiyle anlamaya çalışmalıyız çünkü görmek anlama sonucu tanımadır. Tanımadığımızı göremeyiz. Namaza kalkmak, namaz olan yaşamda Allah ile olma talebidir. Namaza kalkıyorsak o zaman namazda olmadığımız bir hal üzerineyiz ki o halin terki söz konusudur. O halde Allah ile olmadığımız yaşamdan, Allah ile olacağımız yaşama dönmek anlamındadır kalkmak. Ayet bize, yaşamınızda Allah ile olmak yani Allah'ı görmek, işitmek, zikretmek ve fikretmek istiyorsanız **“Yüzünüzü ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meshedin. Ayaklarınızı topuklara değin yıkayın, cünüp iseniz gusledin”** demektedir. Şimdi, yüzümüzü yıkamak, elleri ve kolları yıkamak, başı mest etmek, ayakları yıkamak ve cünüp isek gusletmek sadece su ile yıkamak değilse o halde hakikatte neyi ifade etmektedir.

Yüzümüzde, göz, kulak, burun, dil vardır.

El ve kollar bir iş yapmaktır.

Başımız idrak ve düşüncedir.

Ayaklarımız bir yere gitmek içidir.

Cünüp ise nefsaniyeti temsil etmektedir.

Yüzümüzü yıkamak, yüz ile temsil edilen görme, işitme, koklama ve konuşmayı yıkamaktır. Yani deniliyor ki, Allah ile olmak istiyorsan, nefsin için görmekten, nefsin için işitmekten, nefsin için koklamak olan zikretmekten ve nefsin için konuşmaktan yani kendin zannettiğin nefsini meth etmekten geçmelisin. Nefsin için nefsinin isteklerini görerek nefsini emmare boyutunda tutmaya devam etme, nefsinin kendi ilahlığı için istediklerini işittiğin için hakikatleri işitemiyor olduğunu fark et ve nefsinin isteklerini işitmekten geç, nefsini zikrederek varlığını devam ettirmekten geç ve dilini nefsi emmareye tabi olmaktan al, sükûnete er deniliyor.

Nefsi emmaren ile zulmani vasıfları yerine getirerek hayvanca yaşamı gerçekleştiren işler yapmayı bırak. Nefsinin istekleri doğrultusunda yaptığın işlerle bulunduğun şirk halinde bulunmaya devam ediyorsun. Bu işleri yapmaya devam ederek nefsinden Rabbine dönemezsin. Nedir bu işler? Herkes için farklı olan bu işler nefsin yapmayı sevdiği işlerdir.

Başımızı mest etmek düşünce ve isteklerimizi nefsimiz doğrultusunda kullanmaktan geçmektir. Nefsin isteklerini terk etmek, nefsin öğretileri doğrultusunda yaşantımızda karşılaştığımız olayları analiz etmekten geçmek. Nedir bunlar? Bunlar nefsimize hoş gelenlerin devamlılığı için o olayı met etmeye başlamak, yüceltmek ve gururlanmak, böbürlenmek gibi, nefsimizin hoşuna gitmeyen olaylarda ise öfkelenmek, hakaret etmek, ötekileştirmek, zulmetmek gibi. Tüm bunlar üzerine olduğun

halden Allah ile olmaya niyet ettiysen bunları terk et denilmektedir.

Ayakları yıkamak ise, nefsimizin oralarda bulunarak kendisini beslediği ortamları talep ettiği için o ortamlara gitmeyi terk etmektir. Eğer bizler nefsimizden yana olan ortamları, kişileri terk etmiyorsak yani oralara gitmekten vaz geçmeyip gitmeye devam ediyorsak nefsimizle var olmaya devam ediyoruzdur ki bu hal bizim Allah'la olmamıza mani olan hal olduğundan mani olmaya devam edecektir.

Cünüp isek gusletmek, cünüplük olan nefsanîyet niyetiyle, nefsanî beklenti içerisinde olmaktır. Beklentilerden arınmadan demine rıza gerçekleşmez. Demine rıza yoksa Allah'tan razı olamayız. Allah'tan razı olmadan Allah ile olunamaz.

Şimdi, Allah ile olmak için kısaca nefsimiz ile nefsimizin varlığını var eden ortamlarda, işlerde, düşüncelerde, beklentilerde olmaktan geçmektir abdestin manası. O halde eğer bizler, su ile abdest alıp namaz kıldıktan sonra tüm bunlar değişmiyor, o namazdan sonra yine mevcut halimize dönüyorsak hakikatte ne abdest almışız ne de namaz kılmışızdır. Yaptığımız, hakikatin taklididir.

Namaz, Allah ile olmaktır, abdest nefsimiz ile olmayı terk etmektir. Nasıl ki zahir ehlinin zahir namaz için alması gereken abdest varsa, hakikate tabi olan talibin de talep ettiği insanlığa ulaşması için yani hakikat namazı için alması gereken abdest vardır. Buna meydanın erkânı denilir. Bu erkân kısaca şunlardır.

- Herhangi bir konuda Mürşidini aldatmamalıdır. O'na son derece saygı göstermelidir.
- O'nun öğrettiği zikir ile kalbini düzeltmeye çalışarak gafletten kurtulmaya çabalamalıdır.
- Bir konuda haklı bile olsa Mürşidinin sözünü ve gayesini anlamaya çalışmalı; ona karşı ölü yıkayıcısının eli altındaki ceset gibi olmalıdır.
- Herhangi bir isteğini Mürşidinden başkasına söylememelidir. Eğer mürşidine ulaşamazsa ve çok gerekliyse arif kişilerden istekte bulunabilir.
- Ancak Mürşidi aracılığıyla istek ve gayesine ulaşabileceğine inanmalıdır. Sevgisi başka bir şeye yönelirse kendi Mürşidinden yarar göremez ve feyz kapısı kapanır.
- Mürşidinin kendi üzerindeki tasarrufunu kabullenerek emrine uymalı ve her konuda ona hizmet etmelidir. Çünkü arzu ve sevgi bu yolla oluşur ve ihlasla gönülden bağlılığın ölçüsü bu yolla anlaşılır.
- İbadetlerinde, adetlerinde ve tüm yaptığı işlerinde Mürşidinin isteğini kendi isteğinden üstün tutmalıdır.
- Mürşidin iyi ahlakına ve olgunluğuna güvenerek onun hoşlanmadığı şeyleri yapmaktan kaçınmalıdır.
- Kendi durumunu Mürşidine açıkladıktan sonra bir şey istemeden verilecek karşılığı beklemelidir.

- Mürşidinin hiçbir haline kalben dahi olsa karşı koymamalı ve içinde şüphe belirirse iyiye yormalı; iyiye yoramazsa kusuru kendinde aramalıdır. Musa ile Hızır arasına geçen olayı düşünmelidir. Çünkü Mürşide karşılık vermek çok çirkindir ve bundan ortaya çıkacak perdelenmenin ilacı yoktur. Ayrıca tüm feyiz kapıları kapanır.
- Mürşidinin çare bulması için iyi veya kötü tüm olayları ona açıklamalıdır. Çünkü mürşit doktor gibidir; müridin halini öğrendiğinde onun sorununu düzeltmeye ve iyileştirmeye çalışır. Bu nedenle nasıl olsa efendim benim sorunumu biliyor diye sorunu ona iletmemek doğru değildir. Çünkü söylemek iç dünyamıza kapı açmaktır.

- Mürşidin şeyhine gönülden bağlılığı eziyetli ve sıkıntılı olduğunda bile bozulmamalıdır. Moral bozacak sözler, dedikodular ümidini kırmamalı; Allah'tan istediği feyzi ancak Mürşidinin aracılığıyla elde edebileceğine inanmalıdır. Bunun için efendisine olan sevgisi ve bağlılığı kendi nefsinden, çoluk çocuğundan ve malında daha fazla olmalıdır.
- Mürşidinin yaptıklarının hepsini yapmaya kalkışmamalıdır. Çünkü Mürşidinin bulunduğu hal ve derecesiyle ilgili bazı yaptıkları mürşide uygun düşmeyebilir.
- Mürşidin emirlerini yorumsuz başkasına devretmeden hemen yerine getirmelidir. Geciktirirse veya yapmasa feyiz kesilir.
- Mürşidinin verdiği zikre, verildiği şekilde hizmet edilmelidir.
- Mürşidi ile birlikte bulunurken hareketlerine, sözlerine, sorduğu soru ve verdiği cevaplarına dikkat etmeli; ileri geri konuşmamalıdır. Zira bu hal Mürşidin büyüklüğünü ve saygısını mürşidin kalbinden giderir.
- Mürşidiyle konuşurken dikkat edilmeli; verdiği cevapları can kulağıyla dinlemeli, konuşurken edepli ve haddini aşmadan kısa ve öz derdini anlatmalıdır.
- Mürşidinin kendisine açıklanan sırlarını gizlemelidir.
- Allah Teâlâ'nın Mürşidi aracılığıyla kendisine bağışladığı keşif, keramet, hal ve düşünceleri Mürşidinden saklamamalıdır.
- Uygunsuz kişilerin yanında Mürşidinden söz etmemeli ve onun sohbetlerini anlatmamalıdır. Onlara ancak akılları ve anlayışları derecesinden açıklama yapabilir.
- Mürşide, Allah'ı Teâlâ'yı tanımak ve bilmek için geldim demelidir. Mürşid kendisini kabul ettikten sonra bir şey istemez, ancak hizmet eder. Böylece Mürşidinin kendisini kabulü tam olur. Bu süre boyunca Mürşid bir şey emrederse bildiği şey dahi olsa onunla uğraşmalıdır.
- Mürşidi ile beraberken başka şeylerle ilgilenmemeli, tam anlamıyla ona yönelmelidir.
- Mürşidi emretmedikçe söz sahibi olunmamalıdır.
- Karanlık gibi zorunlu haller olmadıkça Mürşidinin önünde yürümemelidir.

- İzin almadan günlük tutma bile olsa karşısında bir şey yazmamalıdır.
- Mürşit'ten olağanüstü halde ve keramet beklememeli ve istememelidir.
- Mürşidinin kendisine verdiği armağanlara özen göstererek ömrü boyunca saklamalı; hiç kimseye vermemelidir.
- Mürşidinin ahlakıyla ahlaklanmaya çalışmalıdır.

- Mürşidinin sevdiğini sevmeli, hoşlanmadıklarından hoşlanmamalıdır.
- Mürşidi ayakta dururken kendisi oturmamalıdır. Sırtını şeyhine dönmemeli ve kapıyı vurarak sertçe örtmemelidir.
- Mürşidiyle birlikte otururken manevi yarar sağlamak için kalbini onun kalbine bağlı bulundurmak gerekir. Çünkü nispet ve feyiz Mürşid sohbetiyle oluşur ve gafil olanlardan geriye döner, uyanık olanların kalbine girer. Manevi nispet dumanın yayılması veya yağmurun yağması gibi yayılır ve onu ancak ilahi sevgisi tam olanlar hisseder.
- Hizmet ederken gerek mürşit, gerek diğer müritler, gerekse de misafirler için yaptığı hizmetin her bakımından eşit olduğuna inanmamalıdır.
- Mürşidiyle herhangi bir konuda görüşmek isteyen direkt olarak destur alıp konuşmalıdır.
- Mürit herhangi bir yerde sohbet etmesi gerekirse Mürşidiyle ilgili konuşma yapmalıdır.
- Mürşidini ziyarete geldiğinde kendi başına ne kadar kalacağına karar vermemelidir. İstek ve arzusu olduğu sürece orada kalmalı ve gitme kararını Mürşidine bırakmalıdır.
- Mürşidini kabul etmeyen kişilerle bir arada bulunmamalıdır.
- Mürşit herhangi bir konuda yasaklama getirirse üzülmemeli, aksine benim yararım içindi diye sevinmelidir.
- Gördüğü rüyaları kendi yorumunu önemsemeden Mürşidine anlatmalı, onun yorumuna göre davranmalıdır.
- Yaşantısında önceliği meydanı, Mürşidi ve imanı olmalıdır.
- Mürşidinden her konuda emin olmalıdır. Güvenmek teslimiyettir.
- Zahir batın Mürşidiyle her konuyu rahatça konuşabilmelidir.
- Bildirilenlerin üstüne yatmamalı, bildirilenleri araştırıp anlamaya çalışmalı, sorgulamalıdır.
- Mürşidin istek ve taleplerinin Mürşidinin kendisi için değil talep eden kendisinin kemâlatı için olduğu görüşünü benimseyip, bu görüşle bakmalıdır.

- Bildirilen olması gereken halin ne olduğunu öğrenip, karşı taraftan beklememeli, kendisi uygulamalıdır.
- Nefsinin, varlığına son verecek olan erkânın uygulanmasını gereksiz gösterme ve erteleme tuzaklarına dikkat etmelidir.

Aşk u niyazlarımla.

**Derdi Hakk'a talip ol dermana erem dersen
Mihnetlere ragıb ol asana erem dersen**

**Aşk yolu belalıdır her karı cefalıdır
Canından ümidin kes Canan'a erem dersen**

**Od yak sineni çak et su gibi özün pak et
Yüzün yere sür Hak et ummana erem dersen**

**Bu yolu bil andan gel deryayı bul andan dal
Ka'rina erip el sal dür-kana erem dersen**

**Pirinle olan ahdi gü t ne'n var ise hep ko git
Bildiklerini terk et irfana erem dersen**

**Sabır etmede Eyüp ol gam çekmede Yakup ol
Yusuf gibi mahbup ol Kenan'a erem dersen**

**Terk et kuru davayı hem ucb ile riyayı
Mısri ko o sevdayı Sühan'a erem dersen**

**Züht u riya ile olan ibadet
Hatadır Hazret-i Settar'a karşı
Böyle namaz ile olamaz ümmet
Hiç kimse Ahmet'i Muhtar'a karşı**

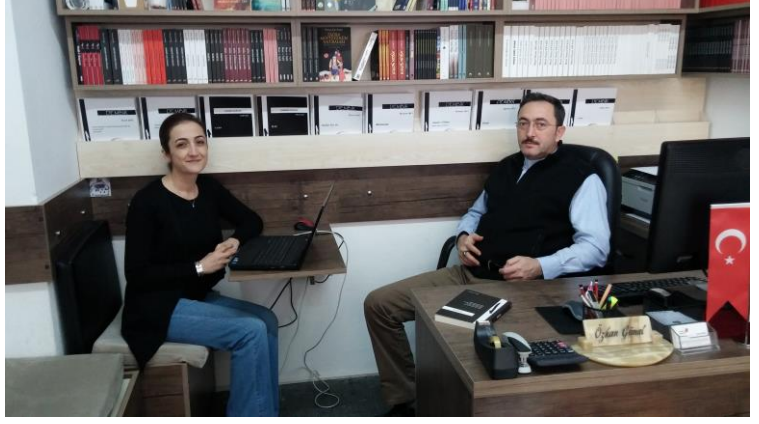
**Allah gözlerine çekmiş bir perde
Yok dersin Allah'ı gökte ve yerde
Gösterelim gel de gör Hakk'ı nerde
Secde eyleyesin didara karşı**

**Ebsem ol Harabi sen nasıl ersin
Halli müşkül böyle sözler söylersin
İçtinap et belki hata edersin
Haydar'ı Kerrar'a Hünkâr'a karşı**

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:

Dergimizin bu ay ele aldığı konu “Abdest”. Bütün ibadetler için olmazsa olmaz şartlardan ilki abdest almaktır. Abdest almadan “Mümin’in miracı” olarak tanımlanan namaz ibadeti de eda edilemiyor. Yaşamı namaz olarak ele aldığımız ve bu namazla miraç etmek istersek yaşam namazının kabulü için nasıl bir abdest almak gerekir efendim?

Özkan Günal:

Zariyat suresi 56 ayette Cenabı Allah,

“Ben insanları ancak bana kulluk etsiler diye yarattım”

buyurmaktadır. Şimdi ayetteki kulluk ibaresini anlamamız gerekiyor. Çünkü ayetteki kulluk Allah’ın kulluk tanımına yüklediği anlamı içeriyor. Allah’ın kulluk tanımına yüklediği anlam bizim yaşam dediğimiz miraç olan namazdır.

Zahir ulemanın kulluk tanımına yüklediği anlam Allah’ın yüklediği anlamdan çok uzaktır.

Onlar için kulluk ibadetlerin dış yüzüyle amel etmektir. İbadetlerin dış yüzüyle amel ederler lakin Hakk’ı görmekten, işitmekten, zikretmekten, fikretmekten gafildirler. Miraç namazı olan yaşam kulluğunda ise görülen işitilen, zikredilen, fikredilen hep Hak’tır. Bu sebeple karşımıza Allah’ın kulluk tanımına verdiği anlam çıkmıştır. Bizler yaşamda nefsanîyetimizle nefsanîyetimizi muhatap alıyorsak bu kulluk değildir. Kulluk, yaşantımızda Hak ile Hakk’ı muhatap almaktır. İnsanın yaradılış gayesi üzerine bulunması tam da budur. Bu yaşamın her anı, miraç olan namazdır, daim namaz olarak da isimlendirilir.

İşte bu namazın abdesti bedeni suyla yıkamaktan çok öte bir abdesttir. Bu abdest, nefsimizle nefsimize muhatap olduğumuz yaşamı terk etmektir. Nefsimizle nefsimiz için yaşamaktan, Hak ile Hak için yaşamaya dönmektir. Bunu başarmanın yolu ancak kendimizde ilahi aşkı uyandırmakla mümkündür. Su ile birçok kir temizlenir lakin sudan oluşan kiri ancak ateş temizleyebilir. Niyazi sultan bu hususun beyanında şöyle seslenmektedir;

*Şeriatın sözleri hakikatsiz bilinmez
Hakikatin sırları tarikatsız bulunmaz
Savum u salat hac zekât günah kirin mahveder
Darbi zikir olmazsa gönül pası silinmez*

Nedir abdest?

Bizim nefsimizi var edip varlığının devamlılığını sağlayan bu sebeple kendisine secde etmemizin sebebi olan ortamlardan, insanlardan, anlayışlardan uzaklaşmaktır. Buna terki dünya olmak denir. Abdest terki dünya olmaktır. Abdest alınmadan namazın kabul olmaması, terki dünya olmadan muhatabımızın Hak olamayacağındandır. Niyazi sultan ne yapılması gerektiğini,

*İster isen marifette olasın 'ali-cenap
Ehl-i irfan eşîğinde yüzünü eyle türap*

*Çok da verme kendini dünyaya çek bir dem elin
Döndüremezsın beyim kat ağırdır bu dolap*

*Bu harabı niceler çalıştı mamur etmeye
Bir yanın tamir ederken bir yanı oldu harap*

*Çok seğırtti gaflet ehli bu serabı su sanıp
Bulmadılar hiç bu sahrada biri bir katre ab*

*Bir zaman yüz verme dünya ehline uzlette ol
Akl u fikrin bir yere cem et yüzüne çek nikap*

*Göz kulak dil kapıların bağla muhkem bir zaman
Ola kim Hak'tan yana gönlünden ola feth-i bab*

*Ger ölümden kurtulam dersen yürü var âşık ol
Döne döne aşk oduyla cism ü canı kıl kebab*

*Gir bu dert meyhanesine koma elden kâseyi
Hiç yürek kanından özge aşka yoktur şarap*

*Himmetin daim bu olsun kim Hakk'ı anlayasın
Hakk'ı bilmekten yeğ olmaz iki âlemde sevap*

*Ger azab-ı ahiretten bulmak istersen halas
Arif ol kim cehl odundan kopısar cümle azap*

*Bu Niyazi kendüden demez bu sözü ey püser
Hep anı söyler duyarsın gökten inan dört kitap*

dizeleriyle beyan etmiştir. Şimdi sultanın bu dizelerle bizlere neler anlattığını görebilmek için Hazretin desturuyla dizelerin manalarına kısaca değinelim.

***İster isen marifette olasın 'ali-cenap
Ehl-i irfan eşîğinde yüzünü eyle türap***

Beyitteki marifetle ifade edilen, miraç namazı olan Hak ile Hakk'a muhatap olduğumuz yaşamdır. Ali cenap olmak işte bu muhataplıktır. Sultan bize diyor ki; Hak ile Hakk'a muhatap olunan yaşamı yaşayan kullardan olmak istiyorsan, seni Hakk'a muhatap edecek olanın meydanına dâhil olup, terki dünya olmak suretiyle meydanın erkânı ve irfâniyetiyle yaşamaya başlamalısın.

***Çok da verme kendini dünyaya çek bir dem elin
Döndüremezsın beyim kati ağırdır bu dolap***

İnsan, dünyada dünyaya ait olanlara ihtiyaçlık duyarak yaşamını sürdüren bir canlıdır yani yemeden içmeden, barınmadan, giyinmeden yaşamını sürdüremez. Yaşayabilmek için bunlara ihtiyacı vardır. Lakin bunlara ihtiyacın olması bunlar için yaşaman demek değildir. Hak için yaşarken bunlardan istifade etmektir kulluk. Kendini ihtiyacın olanlara kaptırıp hep daha fazlası için zayi etme. Evet, nefis dünyada yaşayabilmemiz için lakın nefsinde secde etme. Kendini nefsin isteklerine kaptırırsan helak olursun. Elbet fani olacak olanda baki olanı muhatap almalısın.

***Bu harabı niceler çalıştı mamur etmeye
Bir yanın tamir ederken bir yanı oldu harap***

Nefse dayalı yaşamı harap olarak zikretmesi tek taraflı maddesel bir yaşam olmasındandır. Bizler manayı hiçe sayıp sadece nefsanîyetimiz için maddeye dayalı bir yaşam sürüp o maddenin en güzeline, en pahalısına da sahip olsak bir tanesi ihtiyacımızı görürken bin tanesine de sahip olsak hatta bu yaşamın içerisinde kendimizi en üst makama da koysak aslımız mana olduğu için hep harap olacaktır.

***Çok seğirtti gaflet ehli bu serabı su sanıp
Bulmadular hiç bu sahrada biri bir katre ab***

Gaflet ehli işte az önce anlatmaya çalıştığımız gibi manayı hiçe sayıp nefsi için yaşayanlardır. Seğirtmeleri yani koşmaları, serap olarak zikredilen gelip geçici dünyanın gelip geçici sahte güzellikleri içindir. Nefsaniyet pazarında iman bulunmadığı için çölle ifade edilmektedir. Deniliyor ki; çöl olan nefsanîyet pazarında ne kadar hizmet ederseniz edin ab olan mana, iman lezzetlerini bulamazsınız. Bu sebeple hiçbir zaman susuzluğunuz kanmayacaktır.

***Bir zaman yüz verme dünya ehline uzlette ol
Akl u fikrin bir yere cem et yüzüne çek nikap***

Dünya ehli, nefsanîyeti için yaşayanlardır ve onlarla birlikte olduğumuz için bizim de yaşantımız tek taraflı olmaktadır. Nefse hizmetten geçip Hakk'a hizmet etmek sonucu Hakk'a muhatap olmak istiyorsan dünya ehlini dünya yaşantısını terk et, aklını fikrini, hizmetini, sevgini Hakk'a yönelt eski alışkanlıklarından kurtar kendini.

***Göz kulak dil kapılarını bağla muhkem bir zaman
Ola kim Hak'tan yana gönlünden ola feth-i bab***

Göz, kulak, dil kapılarını bağlamak, bu özellikleri nefsimiz için kullanmaktan almaktır. Yani nefsin isteklerini görmekten, nefsin isteklerini işitmekten nefsin isteklerini zikretmekten kesilmek... Bunu başardığımızda Hak'tan yana kullanmaya başlarız ki bu hal bizde gönülle temsil edilen ilahi aşkı uyandırır.

***Ger ölümden kurtulam dersin yürü var âşık ol
Döne döne aşk oduyla cism ü canı kıl kebab***

Ölümden kurtulmak, sahiplenmeyi terk etmektir. Eğer sahiplenmeyi terk etmek istiyorsan aşka hizmet etmelisin. O aşk ki narıyla sahiplenme isteğimizi hükümsüz kılar. Çünkü kulluk sahiplendiğin şeyi terk etmek değil sahiplenmeyi terk etmektir. Aşkın narı kalbimizdeki kendi elimizle yaptığımız putları yok edip cehalet karanlığımızı aydınlığa çevirendir.

***Gir bu dert meyhanesine koma elden kâseyi
Hiç yürek kanından özge âşıka yoktur şarap***

Dert meyhanesi, âşıklar meclisi olup elden bırakılmaması gereken kâse, gönüldür. Âşıklar meclisinde ancak gönül eri olarak bulunabilirsin ve o gönüle maşuk Hakk'ın sırları doldurulur da o sırların cezbesinde maşuk cemali seyredilir.

***Himmetin daim bu olsun kim Hakk'ı anlayasın
Hakk'ı bilmekten yeğ olmaz iki âlemde sevap***

Himmet, sunulan ilahi bilişin idrakinde kendi aslımızı seyirdir. İlahi bilişlerle seyrettiğimiz aslımız Hakk'ın ta kendisidir. Eğer nefsinden rabbine arif olmak istiyorsan, bildirilenlerin tecellisine ulaşacak alanda hizmet etmelisin. İşte bu hizmetin neticesinde yaradılış gayesi doğrultusunda Hakk'a muhatap olarak yaşayanlardan olursun.

***Ger azab-ı ahiretten bulmak istersen halas
Arif ol kim cehl odundan kopısar cümle azap***

Öldükten sonraki yaşam olan ahirette eza ve cefa çekmek istemiyorsan, Rabbin veçhini seyredenlerden olmak istiyorsan, Rabbe bu dünyada arif olmalısın. Bütün sıkıntı kişinin kendi aslına gafil olmasından kaynaklanmaktadır. Kişinin kendisine olan gafletinden daha büyük körlük yoktur. Taha suresi 124 ayet-i kerimede Cenabı Allah şöyle buyurmaktadır.

“Kim benim zikrimden yüz çevirirse onun için sıkıntılı bir hayat vardır ve kıyamet günü onu kör olarak haşredeceğiz”

Allah'ın zikrinden yüz çevirmek, Hak ile Hakk'a hizmet ederek Allah'ın muhatabı olmak olan yaratılış gayemiz dışına çıkıp nefsimizi zikir olan nefsimiz ile nefsimiz için yaşam sürmektir. Bu yaşamın her anı isyan, şikâyet üzerine geçtiğinden kendimize eziyet etmektir. Kör olmak ise kendi aslımızın zahiri nefsimizi, varlığın kendisi zannı ile bulunup kendimize gafil olmaktır.

***Bu Niyazi kendinden demez bu sözü ey püser
Hep onu söyler duyarsın gökten inan dört kitap***

Niyazi sultan, hakikat namazının kılınması için alınması gereken hakikat abdesti beyanını Hakk'ın konuşan Kur'an olma özelliğiyle dile getirmiştir. Bu sebeple yapılması istenilenler Hakk'ın kendisi ile muhatap olabilmemiz için kendisinin bizden istedikleridir.

Dembir:

Zahir ahkâma baktığımızda abdest almak için su veya temiz toprak gerekmektedir. Şeriatın namazının kılınması için gerekli olan su çeşmeden akıyor, toprak ise bahçemizde bulunuyor. Hakikatin namazı için abdest almak istersek o nasıl bir su ve topraktır ve nereden temin edebiliriz efendim?

Özkan Günal:

Hakikatin abdesti, kişinin nefsanîyetine dayalı yaşantısını terk etmesi olduğundan öncelikle yaşantısının Hak'tan yana değil nefsanîyetten yana olduğunu ve bu yaşamda her yaptığının, her sevdiğinin, görüp işitip istediğinin kendisini adım adım Hak'tan uzaklaştırdığını görebilmesi lazımdır. İnsan tanımadığını göremeyeceği için tanıtılması gerekir. İşte bu tanıtma Hakk'a ait ilahi sırların idraklere muhabbet ile sunulması olduğundan hakikat abdestinin suyu Kur'an'ı kerimde belirtilen ledün ilmidir.

Bu su aynı zahir abdestin suyunun çeşmeden aktığı gibi hakikat çeşmesi olan Mürşid'i kâminden muhabbet olarak akmaktadır. Her kim hakikat namazına talipse hakikat abdesti için Mürşid'i kâmile biat ederek onun bildirdiği şekilde yaşamaya başlaması gerekmektedir. Yani Mürşidi kâmil muhabbetiyle abdest almalıdır. Temiz toprak ise bünyesinde kendisini kirleten ve kendisine zarar veren unsurların barınmadığı toprak olup hakikatte bünyesinde nefsanî sıfatlar bulunmayan gönüldür ki putlarından arınmış kalp de diyebiliriz. İşte bu kalp Mürşidi kâmilin kalbidir. Yere göğe sığmayan sığıldığı kalptir ki Mürşidinin gönlüne giren maksuduna ermiş olur. Yunus Emre hazretlerinin,

*Gönül Çalabın tahtı, gönüle Çalap baktı
İki cihan bedbahttı kim gönül yıktı ise*

dizeleri bu gerçeği beyan etmektedir. Gönüller sultanı Melami Mürşidi Kâmilî Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz de bu hakikatin beyanı için aşağıdaki dizelerle dile gelmiştir.

*Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim
İçip aşk şarabın kendimden geçeyim
Hızır ne Musa ne hepsini bileyim
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Derdimi bilen derdimle yoğrulandır
Aşkımı bilen aşkımla kavrulandır
Meydanımda harman gibi savrulandır
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Bezm-i elest sakisi Mürşid-i Kamil
Gayb âleminin dili Mürşid-i Kamil
Nefhayı sur sahibi Mürşid-i Kamil
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Fail mevsuf mevcut neşesini bulan
Tecelli suphaniye zevkiyle yoğrulan
Dü cihanda maksudu cananın bulan
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Seni sevmektir hem dinim hem imanım
Senin sevginle yoğrulan insanım
Nazar kıldım kâinat senin divanın
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Ah edip feryadımı duyanım olsa
Derdin nedir deyip bir soranım olsa
Canını canan ilinde yağmalasa
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

*Halil söyler sözün görünür özün
Dostlar deminde açılırsa gözün
Sırrı ayan edip görünürse yüzün
Doldurun Kevser'i dem be dem içeyim*

Dembir:

Allah Maide suresinde “Su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprağa yönelin. Onunla yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin” buyurmaktadır. Toprak ile alınan abdest yani teyemmüm ve su ile alınan abdest... Abdestin iki olmasından ve su bulunmadığı yerde toprak ile arınmaktan ne anlamalıyız efendim?

Özkan Günal:

Abdestin su ile alınması, bizim nakıs anlayışımızın yani bizi esfelde tutan anlayışın hükümsüz kalmasıyla, ledün ilmi ile oluşan Muhammedî anlayış ile yaradılış gayemiz doğrultusuna yani insanlığımıza ulaşmamızın ne olduğunu ve nasıl olduğunu bilmemizdir. Yani hakikat meydanında Mürşid-i kâmilin hizmetine girmektir.

Suyun olmadığı yerde toprakla teyemmüm yapmak yani hakikat meydanı ve Mürşid-i Kâmile dâhil olunamıyorsa toprağın ifade ettiği sıfatlar üzere yaşama gayretinde ol denilmektedir. Bu sıfatlardır ki sabır, tevazu, alçakgönüllülük, merhamet, hoş görü, bağışlama gibi rahmani sıfatlardır. Yani deniliyor ki yaşantın seni esfelde tutan nefsin varlığının dayanağı olan gurur, kibir, haset, buğuz, öfke, hırs, kıskançlık gibi zulmani sıfatların hâkimiyetinde olmasın, bu sıfatların hâkimiyetinde yaşamak kendine yapabileceğin en büyük kötülüktür. Kendini bir Mürşidi kâmilin hizmetine girinceye kadar insanlığa ait ortak değerler üzerine tut. Üzerini kirleten, kokusunu sana geçiren nefsanîyet çöplüğünden uzak dur. Bakara suresi 207 ayeti kerimede Cenabı Allah,

Yine insanlardan kimi de vardır ki, Allah'ın rızasına ermek için kendini feda eder. Allah ise kullarına çok merhametlidir.

Diyerek bize bu hakikati işaret etmektedir. Sen Benim rızam için kendini feda edersen yani kendim dediğin nefsanî yaşantıdan uzak durup teyemmüm abdesti olan kendini zulmani sıfatlardan koruyarak rahmani vasıflar üzerine taviz vermeden yaşarsan ben sana merhamet ederim yani sana su olan ledün ilmi sahibi Mürşid-i Kamil'i nasip ederim demektedir. Yok, eğer su yok diye teyemmüm abdesti de almazsan yani nefsanîyetinde zulmü yaşamaya devam edersen, bu senin seçimin olup Ali İmran suresi 117 ayeti kerimede,

Onların bu dünya hayatında harcadıklarının durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup da mahveden kavurucu ve soğuk bir rüzgârın hali gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat kendileri, kendilerine zulmediyorlar.

Dedikleri kendine zulmedenler olursun. Şirk içinde nefsine secde eden ve her yaptığıyla bataklığa biraz daha batan ama içinde bulunduğu hali sevenlerden...

Dembir:

Gusül abdestinin hakikati nedir efendim?

Özkan Günal:

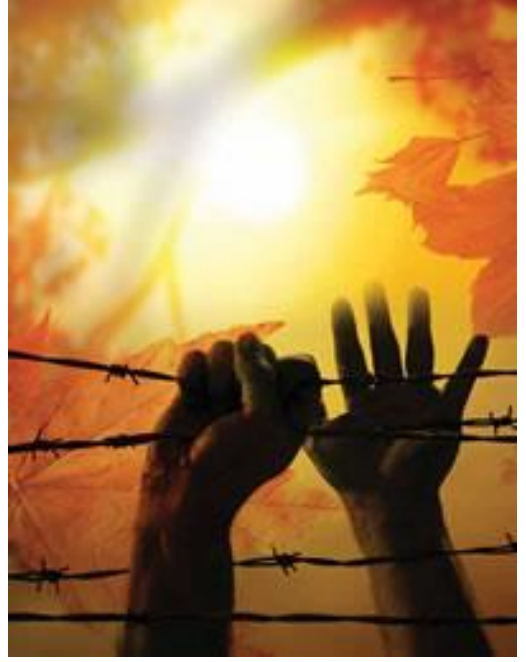
Gusül abdesti, nefsanî bir istek için nefsanîyet adına yapılan bir eylemden sonra alınması gereken abdesttir. Yani o işin getirisi olan halin terkidir. Kısaca yaptığımız işte kendimizi görerek kendimiz için bulunuyorsak, o halin terkidir.

İnsan, gusül abdesti gerektiren hal olan cünüpken namaz kılamaz, Kur'an okuyamaz, tavaf edemez, oruç tutamaz. Şimdi, beyan edilen bu hususları, hakikatleri cihetiyle ele almak gerekir.

Cünüplük karşı cinsle nefsanîyet için birlikte olmak sonucu gerçekleşir ki hakikat yolcusu için karşı cins, Hak ile Hak için yaşayan değil, nefsiyle nefsi için yaşayandır. Nefsiyle nefsi için yaşayanla girilen ilişki, bizi zikrimizden, zevkimizden, erkânımızdan, imanımızdan uzaklaştırarak gaflete düşmemize neden olur ki bu nefsimize dönmektir. Bunu şöyle örnekleyebiliriz;

Hak ve Hakikati konuşmak yerine, o kişiyle nefsanîyeti konuşmak, nefisten olanları muhabbet etmek, nefis için isteklerde bulunmak gibi. Hak yolcusu, Hakk'ı zikretmek, Hakk'ı istemek, Hakk'ı fikretmek, Hakk'ı görmek işitmek yerine düştüğü gaflet sonucu nefsinin ilahlığına secde etmiş olduğundan cünüp olmuş olur.

Şimdi, cünüpken namaz kılamazsın beyanını şöyle anlamalıyız. Namaz kılmanın yaşamın içinde Allah'ın muhatabı olmak olduğunu beyan etmiştik. Pir Hz'nin "*İki şey aynı anda olmaz olursa birisine gayip gerek*" beyanı gereği ya nefsinlesindir ya Allah'la. Nefsiyle olan aynı anda Allah'la olamayacağı için cünüpken namaz kılınmaz.

Kur'an okumak, bu âlemi kendi bilinmekliği muradı sonucunda, kendi özelliklerini esma ve surat giydirerek zahir etmesiyle âlemi, eşyayı, tecelliyi kuran cenabı Allah'ı her eşyada ve her tecellide okumak olup, enfüsi manasıyla yaradan rabbin adıyla nefsimizden rabbi okumaktır. Kişi cünüpken yani nefsinden nefsinin okurken, nefsinden rabbini okuyamaz.

Tavaf etmek, rabbin sıfatlarını giyinmek olup yedi sıfatı subutiyemizi Hakk'a tabi kılmaktır. Bunlar hayat, ilim, irade, kudret, görmek, işitmek ve kelamdır. Hakk'a tabi olan bu sıfatların muhatabı da Hak'tır. Cünüpken muhatabımızın nefsanîyet olması Beytullah'ı tavaf etmemektir.

Oruç tutmak ise nefsimizde nefsimizi görmekten, bilmekten nefsimizden rabbimizi görmeye yücelmek olduğundan nefsiyle olan nefsinden gayrı görmeyeceği için cünüpken oruç tutulamaması bu sebeptendir.

Şimdi, cünüplükten arınıp bu ibadetleri yapabilmek ancak kendisinden uzaklaşıp gaflete düştüğümüz hale geri dönmekle mümkündür. Allah'ı zikretmeyi, fikretmeyi, sevmeyi terk ederek nefsanîyete düştüğümüzden nefsanîyeti terk edip Allah'ı zikreder, Allah'ı fikreder ve Allah'ı sever hale gelmektir gusletmek. Zaten gusül abdestinde ağzın yıkanması burnun yıkanması ve bütün vücudun yıkanması varlığımızın ve amellerimizin nefsanîyetten arınmasının işaretidir.

Cünüp olan Hak yolcusunun tekrar kendisine telkin edilen zikrullahı hizmet etmeye başlaması kalbine giren nefsanî isteklerin arınması için farzdır.

Dembir:

Namazın dışındaki altı şart namazı eda edebilmek için gerekli olan şartlardır. Bunlara da abdest nazarıyla bakarsak nasıl yorumlarız efendim?

Özkan Günal:

Şimdi, namazın dışındaki şartlar altı adettir. Bunlar:

1- Hadesten taharet:

İç temizliktir. İnsan evvela düşüncesini anlayışını temizlemeli. Dünyaya olan, dünyanın gelip geçici olan istek ve arzularından düşünce âlemini arındırmalıdır. İnsan yaşantısında nefsiyle beraber bulunursa, nefis varlığında hüküm sürer. Bu ana kadar sürdürülen bu hükmün ve nefsin sıfatlarının esiri olarak Allah'a imana değil, dünyaya meylettik. Nedir bizi Allah'tan, imandan uzaklaştıran nefsin sıfatları, haset, buğuz, kibir, gurur, kıskançlık, öfke, riya, sabırsızlık, dedikodu, kin vs.

İnsan namaz kılmak olan Allah ile olmaya başlayacaksa, kendisini Allah'tan ayrı tutan bu mahlûk sıfatlarından arınmalıdır. Düşüncesindeki, anlayışındaki bu hasletleri terk etmelidir. Nefsiyle nefsi için düşünmek yerine Allah ile Allah'ı düşünmelidir. Aklında Allah'tan gayruları varken Allah ile yani Allah'a muhatap olamazsın. Cenabı Resulullah Efendimiz,

“İslâm, temizlik temeli üzerine bina edildi” “Allah temizdir, temizleri sever”

Hadisi şerifleriyle bu hususa işaret buyurmuştur. Bizlere, İslam'ın, temizlik olan nefsaniyeti oluşturan mahlûk sıfatlarından arınmak olduğunu anlatmaktadır. Dışımızı ne kadar su ile temizlesek de içimizi yani düşüncelerimizi, anlayışımızı nefsi emmaremizden alıp Allah'a yönelmiyorsak bu Allah'ın istediği temizlik yani İslam üzerine olmak yani Tevhit eri olmak değildir. Çünkü ikinci hadis bize bunu göstermektedir. Allah temizdir yani Allah'ta ikilik yoktur. Allah ikiliği mümkün olmayan birliktir. Bizim kendi ikiliğimizi tevhit edişimiz Allah'ın istediği temizliktir. Bu sebeple temiz olanı sever diyor yani tevhide erip, kendisine ulaşıp, kendisiyle birlikte olanı. İnsan olmak, Allah'a muhatap olmaktır.

2- Necasetten taharet:

Dış temizliktir. Elbise insanın üzerine giydiği bez parçalarıyla birlikte yaşamdaki görüntüsüdür. Tabi ki önce kıyafetlerimiz temiz pak olacak. Geldiğin yer varılacak en güzel yerdir. Anlayışında dünya ehlinde makam sahibi birisinin yanına giderken bile kılığına kıyafetine dikkat ediyorsun özen gösteriyorsun da burada mı önemsenmeyecek.

Ama sadece bu değildir. Yaptıkların da, konuştukların da elbisedir. Seni imanından ayıran, edebe, güzel ahlaka uymayacak olan bütün hareketleri terk etmek, bunların bulunduğu şirk ve küfür ortamlarından uzak durmak, daha evvel bizi esfelde tutan, bizi şirk ve küfür ehli yapan konuşmaları terk etmek, bulunduğu mahale ait şüphelerinden kaygılarından arınmaktır. Geldiğin yere olan inancından emin olmaktır. Bu eminlik olmazsa iman sende istediği hale bürünemezsin. Kur'an'ı Kerimin Tevbe suresi 28 ayetinde,

***Ey âmenû olanlar (Allah'a ulaşmayı dileyenler)!
Müşrikler sadece bir necistir (pisliktir).***

denilerek bize bu gerçeği beyan etmektedir. Allah'a ulaşmayı diliyorsanız, müşriklik olan şirk ve küfür ortamlarında bulunmayı, şirkten yana konuşmayı, nefsin isteklerinin peşinden koşmayı yani nefsinle nefsin için yaşamayı bırak, benimle benim için yaşamaya başla demekte Mevla.

3- Setr-i avret:

Sırlamaktır. İnsan o'dur ki çok düşünüp az konuşur. Kendisine bildirilenler kendisinedir, başkalarına anlatasın ne çok şey biliyor dedirtip kendini ispat edesin, kendini övdüresin diye değil; ilmi hale dönüştürmen içindir.

Senin bulunduğun yer sana nefsenden arımasın diye yapılan ikramdır, bu ikrama layık hale getir varlığını, edebe, ahlaka bürün, güzel hasletler içerisinde yaşantını devam ettir, yaşantınla örnek ol, etrafında kusur görme, eksik görme ve kimseyi yerme, aşağılama, kusur görmekten geç gördüklerini de sırıla açma. Kusuru kendinde gör, noksan görmekle aslında noksan sen oluyorsun, kendini sorguya çek ve yaşamında şikâyet ile isyan ile bulunma, her haline rıza göster, rıza kapısından ayrılma.

Dünyada bulaşmış olan mahlûk sıfatlar senden tecelli etmesin diye sabrı devreye sokup sabırla ört onları. Öfkelenecek misin sabırla ört ki dışarı çıkmasın. Eski alışkanlığına göre söz mü çıkacak, sabırla ört çıkmasın. Nakıs anlayışına göre hüküm mü vereceksin, sabırla ört çıkmasın. Sabır iki türlü de yani hem sana hem senden tecelli edene olmalıdır. Allah'ın muhatabı olan, Allah'ın istediği kulluk olan namaz, ancak böyle olunursa kılınabilir. Cenabı Allah Yunus suresi 109 ayeti kerimede,

Sana vahyolunan şeye tâbî ol! Ve Allah, hükmedinceye kadar sabret! O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

buyurarak bize bu hakikati beyan etmektedir. Vahyolunan şey bize isabet eden tecelliler ve bizden zahir olacak tecellilerin isteğidir. Her ikisinde de sabırlı ol denilmektedir. Acele etme, hemen karar verme. Eski olan ve seni ikilikte tutan bilişlerini devreye sokma. Her ne oluyorsa, o iş öyle olduğunda en güzel olduğu için olmaktadır. Unutma, Allah'ın dileği olmayan vücutlanamaz.

4- İstikbal-i kible:

Kıbleden ayrılma. Meydanında seninle beraber bulunan iman sahiplerini örnek al. Onlarla birlikte ol. İman sahiplerinin yanında olanlara iman bulaşır, küfür ehlinin yanında olana küfür bulaşır. Numuneyi misal olan edep, erkân ve güzel ahlak sahibi karşında, gözlerinin önünde sana kul olmanın ispatı olarak bulunmakta, onu örnek al, ona benzemeye çalış. Aklını ve cüzzi iradeni kül'e tabi kıl. O yalan söylemez, sen de yalan söyleme. O dürüsttür, sen de dürüst ol. O çalışkandır, sen de çalışkan ol. O'nun elinden, dilinden emindirler, kimseye zarar gelmez, senden de emin olsunlar. O düşünür, araştırır, her anı Allah'a olan imanı, sevdası ve aşkıyla, zikriyle doludur, sen de öyle olma gayretini göster.

Senin kendi bilişlerin doğrultusunda sürdüğün yaşam ve bu yaşam içinde bulunuş halin seni nefsinle birlikte şirk içinde tutan bilişlerdi. Hala bu bilişlerin oluşturduğu hakikate göre yanlış anlayışında ısrarcı olma. Hala kendine göre kararlar alıp uygulama. Hala kendi bildiğin gibi yaşama. Kiblene arkam dönerek yapılan secde kendine zulmetmendir. Cenabı Allah Bakara suresi 150 ayeti kerimesinde,

Nereden çıkarsan çık, bundan sonra yüzünü Mescidi Haram yönüne çevir. Ve nerede olursanız olun, yüzlerinizi o yöne çevirin ki, insanlara sizin aleyhinizde delil olmasın. Onlardan zulmedenler hariç, artık onlardan korkmayın. Sizin üzerinizdeki sevgimin azalacağından korkun ki, sizin üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım da böylece hidayete eresiniz.

demektedir. Nerede, ne iş yapıyor olursak olalım, kiminle hangi konu üzerine konuşuyor olursak olalım bizler, bize giydirilen derviş gömleğini asla çıkartmadan bulunmalıyız. Dervişlik sadece sohbet gelip muhabbet dinlemek değil, her muhabbetle giydirilen gömleği üzerimizde taşımak ve bu gömleğe göre yaşamaktır.

5- Vakit:

Namazı, vaktinde kılmaktır. Hangi vaktin namazındaysan o vaktin namazını kıl. Eğer bulunduğun vaktin değil de başka vakitlerin namazını kıalarsan hem kıldığın namaz kabul edilmez hem de vaktin namazını zayi etmiş olursun. En güzel olan o an hangi vakit lütfedildiyse onunla meşgul olmak, o vakti tefekkür edip araştırıp zevk ederek zikrederek o vakitte bulunmaktır.

Yaşantında geçmişle uğraşıp geçmişe saplanmak, anını yaşamana, anındaki zevkine, zikrine mani olacaktır. Gelecek için merak ve arayış içinde olmak anına engel olacaktır. Bulunduğun anı en güzel şekilde imanla, zikrinle yaşamaya çalış. Teslimiyet içerisinde samimiyetle endişelerden, beklentilerden arın. Allah'ı zikretmeden geçen her anıma hayıflanıyorum, imansız geçen günlerime yanıyorum pişmanlığı fayda etmeyecektir.

Vakit olan zaman Allah'ta andır ve Allah'ın muhatabı olmak anını Allah'la birlikte yaşamakla mümkündür. Cenabı Resulullah Efendimiz Hadisi Şerifinde,

Daha vakti var, ilerde yaparım, demek, şeytanın müminlerin kalplerine bıraktığı bir vesvesedir.

diyerek bizleri bu konuda uyarmaktadır. Nefsin öteleme tuzağına düşmek anımızı nefsimizle birlikte geçirmektir. Anını nefsiyle geçirenler kaybedenlerdir. Yine Cenabı Resulullah Efendimizin,

Allah'ı bilen bir âlimin bir rekâtlık bir namazı, Allah'ı bilmeyen kimsenin kıldığı bin rekât namazdan daha iyidir.

beyanı bu hakikati göstermektedir. Anını Allah ile geçiren kişinin durumu, öteleyerek anını nefsi için geçiren kişiden daha hayırlıdır çünkü Allah'ı bilmeyen kişi geçmişte kalıp, gelecek endişesi içinde buldukça Allah'tan razı olmaktan uzak kalacaktır.

6- Niyet:

Niyet etmektir. Yalnız ağız ile söylemeye niyet denmez. Namaza niyet etmek demek, ismini, vaktini, kibleyi, cemaatle kılıyorsa imama uymayı, kalpten geçirmek demektir. İmama tabi olanın kendisine ait kıyamı, rükûsu, secdesi olmaz, kıyam da rükû da secde de imamındır. Amellerden önce niyetlerinize bakarım demektir Cenabı Allah. Niyetimiz sadece Allah rızası için olmalı. Meydanın ilmini sahiplenip kendimizi ispat etmek olmamalı.

Gösteriş yapmak için olmamalı. Kendimizi zikrettirmek olmamalı. Övülecek, met edilecek, zikredilecek tek varlık Cenabı Allah'tır. Meydana gelmek, Mürşid-i Kamil'e tabi olmak, ancak Allah'ta fena bulma sonucu Allah ile olmak için olmalıdır. Eğer aslımızı kendi zahirliğimizde zuhura getirmenin dışında her hangi bir başka niyet sebebiyle geldiysek, inanın bunu hakikat meydanında bulamayacağız. Aşkın pazarında nefsanîyet malı satılmaz. Hem satın alamazsın hem de satamazsın. Bu pazarda canlar satılır.

Namaz huzuru Hak'ta olmak yani Allah'ta yok olmaktır. Namaz benliğimizi, nefsimizi, arındıran, gönlümüzü gizli şirklerimizden paklayan, sultana layık hale getiren ibadettir. Allah'tan gayrısının kalmadığı ibadettir. Kul ismiyle zikredilen güzel ahlak sahibi olma ibadetidir. Namazı dilde kelimelerle değil hal ile kılma niyetin, niyetin doğrultusunda hizmetin olsun. Kur'an'ı Kerimin Kehf suresi 110 ayetinde Cenabı Allah,

Kim Rabbine kavuşmayı arzu ediyorsa salih amel işlesin ve yapmış olduğu ibadette hiç kimseyi Rabbine ortak koşmasın.

buyurarak iman yolunda başka niyetler besleyerek bulunmanın kendisine ortak koşulması olduğunu beyan etmektedir. Rabbe kavuşmanın ancak bu kavuşmayı samimiyetle isteyip, isteğimiz doğrultusunda hizmet etmekle olacağı söyleniyor. Salih amel denilen budur. Salih amel, yani isteğimizde samimiyet, sadece Allah'ta fena bulmak olmayan bir amaçla meydana hizmet görmek, bizi, Maun suresi 4-5 ayetlerinde,

Vay o namaz kılanların haline ki onlar, kıldıkları namazdan habersizdirler.

belirttiği hale yani içinde bulunduğumuz hakikatten habersiz, tevhit deryasında benlik gemisiyle yol almaya çalışanlardan oluruz ki bu kendimize yapacağımız en büyük kötülük olup nasibi zayi etmektir.

Dembir:

Vermiş olduğunuz bilgiler için teşekkür ederiz efendim.

**Vahdet kaynağından dolu içenler
Kanmıştır badeye, şarap istemez
Hakikat sırrına candan erenler
Ermiştir mahbuba, mihrab istemez**

**Bu yolda can yoktur, canan isterler
Gönül kabesinde erkân isterler
Âdeme secdeyi her an isterler
Başka bir ibadet, sevap istemez**

**Ariftir mushaftan dersler okuyan
Tevrat ı İncil i ezber okuyan
Cemal-ı muzhafı ezber okuyan
Almıştır fermanı Kur'an istemez**

**Nesimi yem, aşkla zar-ı zar olan
Ezel ikrarında ber-karar olan
Kira men kâtibe yar-ı gar olan
Düşmüştür defteri kitap istemez**

SİZDEN GELENLER

İLK ADIM

İç yorgunluğuydu onunkisi, henüz bir şey yapmamışsa da sanki bütün gün taş taşımışçasına yorgundu. Bu hemen her gün içerisinde bulunduğu bir haldi. Ne uzanmak fayda sağlıyor, ne bir şey yiyip içmek ne de çıkıp dolaşmak. Bu huzursuzluğunun kaynağını bir türlü çözemiyordu. Rüyaları kâbuslardan, günlük yaşamı isyan ve şikâyetten ibaretti.

İnsanları da bir türlü sevmiyordu, en çok rahatsız olduğu konu buydu. İzlediği belgesellerde hayvanlar ve bitkiler âlemindeki uyuma hayran kalıyordu, ama insanların tuhafıklarına hiç tahammül edemiyordu. Dünyadaki insan sayısı kadar tuhaflık ve ucube hal vardı ona göre. Bu dışarıdan biraz tepeden bakma gibi görünse de aslında öyle değildi ki, kimse kendisinden başkasını düşünmüyor, başkalarının rahatının bozulup bozulmayacağına aldırış etmiyordu. Aslında bunun kendi rahatını düşünmek ve herkesi kendi istediği kalıba sokmak olduğunu çok sonra fark edecekti, o şimdi milleti beğenmemeye devam etmeliydi.

Kendi içinde verdiği bu cihadı kaybetme kısır döngüsünden olsa gerek bir şeyleri değiştirmek istiyordu, ama düşman önünden, arkasından, sağından, solundan saldırıyordu, düşman içeride olduğundan yenmek de zor oluyordu. Aslında zor olanı başardığını da sonra fark edecekti. Bir gün bu huzursuz ortamından kurtulmak için çıkar yol aramaya başladı. Çoğu Müslüman gibi dininin emirlerini biliyordu, ama amel kısmında biraz eksikliği vardı, yani ibadet adına yaptığı bir şey yoktu. Rabbine inanıyordu ama son zamanlarda araları biraz açtı, pek anlaştıkları söylenemezdi, merhaba-merhaba o kadar. Diyalog kurmak için adımı ilk atanın kendisi olması gerektiğine karar verdi, evet namaza başlayacaktı.

Caminin avlusundaki şadırvanda suyun verdiği bir ferahlık mı yoksa manevi bir huzur mu bilemeden abdest alıyordu ki kadim sakalından ve meshlerinden cami cemaatinden olduğu anlaşılan bir amca kendisini dürterek, *“Abdest öyle mi alınır, kollarını dirseklerine kadar yıkayacaksın, boynunu üç parmağının arkasıyla sıvazlayacaksın”* diye fırçalamaya başladı. Hacı homurdanmaya devam ederken huzur bulmak için geldiği caminin daha avlusunda huzursuzluk başlamıştı. Yine insanların tuhafılığı asabını bozmuştu. *“Sen belki de 40 yıldır abdest alıyorsun ama o ağzın daha temizlenmemiş”* diyecekti ki yutkundu. Namazı kılıp caminin avlusunda bir müddet oturmaya karar verdi. Aslında uzun süredir sorgulamasına sebep olan duyguyu yine yaşıyordu, böyle olmamalıydı, basit ve sığ olması imkânsız diyordu. Camiden çıkan cemaate bakıyor, hepsinin sanki içeride durmaya katlanmışlar da bir an önce kaçıyorlarmışçasına hızlı ilerleyişlerini izliyordu. İnsanları beğenmemek için bir sebep daha.

Beğenilmeyecek olan insanlar mıydı, yoksa kendi bakış açısı mı? Kendisine göre haklı sebeplerin ve tereddüdün yüzünde yarattığı mimiklerden habersiz oturmaya devam etti. Aradığı huzuru burada da bulamamıştı. İçinde bulunduğu halin, yaşamını sorgulayarak kendisini sorgulamak olduğundan habersizdi. Başını sağa çevirdiğinde merdivenlerden inilen sokağı görüp yerinden kalktı ve oraya yöneldi. Ne aradığını bilmeden bir şeyler ararcasına yürümeye başladı. İlerledikçe insanlar seyrekleşiyordu ara sokaklarda. Yürümeye devam ederken, heybetli ahşap bir kapının önüne geldi. Kapı aralıktı ve içeride, loş bir koridorda başka odalara açılan kapılar olduğunu gördü. Meraktan mı yoksa çağrılıyor oluşundan mı içeri yöneldi sessizce.

İlerledikçe koridorun sonundaki kapıdan zikir sesleri geldiğini işitti. Kapının yanındaki küçük demir parmaklıklı pencereden içeriye baktığında halka şeklinde oturarak “Allah Allah Allah” şeklinde zikir yapıldığını gördü. Onları izlemekten zevk almaya başlamıştı ki “Huu” denilerek zikir sonlandırıldı. Kendisine bakan bir çift göz içeri gelmesini işaret edince tereddüt etmeden içeri girmesine kendisi de şaşırılmıştı. Ayakkabılarını çıkartıp içeri geçtiğinde, davet eden gözlerden bakan kişi kendisine “Hoş geldin, buyur otur” dediğinde gösterilen yere oturup “Hoş bulduk” dediğinde bu sefer “Hoş mu buldun, hoşu mu buldun?” diye soruldu. Soruyu anlamaya çalıştı ama bir sonuç elde edemeyince, bir müddet sessizlik oldu. Ortamı birkaç saniyede inceledikten sonra, biraz önce bulmadığı huzuru hisetmeye başlamıştı. Evet, hoşu bulmuştu ve bu çok hoşuna gitmişti. Kendisini bakmaktan alıkoyamadığı, bütün kâinatı içinde barındırıyormuşçasına bakan, iki yayın altındaki okların sahibi şimdi de dudaklarından bal şelalesi akıtıyordu.

- *Buraya bir şey bulmaya mı geldin, yoksa az önce görüp duydukların gizemli geldi de merakından mı buradasın?*

- *Ben sadece geldim, bilemiyorum. Duyduklarım ve devamında bakışlarınız sanki karanlıktan aydınlığa çeken bir ip oldu.*

- *Eyvallah, görünen bir güzellik varsa Rabbimendir, çünkü görünenlerin cümlesi O'nun güzelliğidir. Allah noksan bir şey yaratmadım buyuruyor. Eğer bir noksanlık görüyorsak o bizim bakışımızın nakışlığındandır. Peki, sen nasıl düşünüyorsun, sence eksik, olmaması gereken şeyler var mı bu hayatta?*

Kendisi, kendisi de dahil hiç bir şeyi ve hiç kimseyi beğenmezken, işittiği sözler karşısında ezildiğini hissediyordu. Bu güne değin yaşamında bulunmuş hali, anlayışı aslında şirk bataklığında olduğundan. “Meğerse beğenmediğim şikâyet ettiğim, yüz çevirdiğim söylenenlere göre Allah'mış” diye düşündü. Sonra,

- *Ben az önce yaptığınız zikri hayranlıkla izledim, çok etkilendim ve söyledikleriniz bana bir şey fark ettirdi. Eğer mücade ederseniz ben de size dâhil olmak isterim.*

- *Eyvallah, demek dâhil olmak istiyorsun, bu sözünde samimi misin?*

- *Evet, samimiyim, kesinlikle samimiyim.*

- *Bir şeyi fark ettim dedin, nedir fark ettiğin?*

- *Az önce anlayışında ve görüşümde bir devrim yaptınız, şimdiye kadar ki bakış açım iki cümlemlerle yıkıldı. Ben değişmek, kendime ve bu âleme sizin gibi bakabilmek istiyorum.*

Şimdi anlıyordu o aydınlığa çeken bakışların ayette “Allah'ın ipine sınıksız tutunun” buyurduğu ip olduğunu. Sonra, davetçi kendisine tebessümle bakıp, “Bu fark ediş, bu değişim isteği samimiyetinin göstergesidir. Eh pekâlâ git abdest al bakalım canlar gösterebilir sana abdest alacağın yeri” dediğinde kalbi sanki yerinden çıkacak gibiydi, abdest almaya giderken az önce namaz için zaten abdest almış olduğunu, ama şimdi alacağı abdestin farklı olduğunu düşündü.

Asıl alacağı abdest az sonra hazırlanan odada Mürşidinin elinden olacaktı. Çünkü hiçbir su gönül kirini, idrak âlemini temizleyemezdi. Bunun tek yolu bir Mürşid-i Kamile biat edip, bildirdiği üzere zikrullahla hizmet ile olacaktı. Bu âleme geliş amacı yolunda ilk adımı şimdi attığını düşünüyordu “Allah istemedikçe yaprak dahi kıpırdamaz” sözünü hatırladı. Rabbine hamd etti, artık yolculuk başlamıştı aslına doğru.

İhsan Can

**Neyim var ki aşktan gayrı
Senden aldık biz bu hayrı
Gönülden gönüle aktı
Yol alalım dost izinde.**

**Bu bahçede buluşalım
Meyi ile doluşalım
Sevda çiçeği olalım
Aşk kokalım dost özünde.**

**Aşk-ı muhakkaktır devran
Kale-i hisardır meydan
Semi'ul Baser'dir Sultan
Göz olalım dost yüzünde.**

**Halil Hak el dosttur canlar
İhsan'dan inciler saçar
Hep dediği şudur canlar
Biz olalım dost dizinde.**

DÖNDÜRÜLMÜŞ OLARAK KALK!

Günlerdir yüreğine oturmuş tarifi imkânsız bir acının sancılılarıyla boğuşurken, neden her şeyin gözünde anlamsızlaştığını düşünmekteydi Yusuf. Onu bugüne değin mutlu kılan her şeyin elinden alınmasıydı sanki yaşadıkları. Korkuyordu bu anlamsızlık hengâmesinde kaybolup yitmekten.

Danışması, sorması, soruşturması sanki içinde bir deprem vardı da aldığı tüm cevaplar yaşadığı depremin şiddetini arttırmaktaydı. Cevapsızlıklar içinde her gün büyüyen bir soruydu Yusuf... Başını yaslamış olduğu, medet umduğu, neşe bulduğu her şey canını yakan, her gün biraz daha acıtan taş kesilmişti sanki. Başını yaslasa yaralıyor, yüreğine bastırarsa dövüyordu taş kesilmişlikleriyle güvendikleri. Ne oldu da bu duruma geldi anlayamıyor, kendine kast etmekten korkuyordu. Tüm bu huzursuzluklar içerisinde avarece boşlukta salınırken bir güvercin kondu yakınında bir dala. Siması başka, naneleri, muhabbeti bambaşka...

Daha önceki tanıdıklarıyla konuşmaları geldi kulağına. Sanki onların konuşmaları yüreğini, cismini ağırlaştırıyordu muhatap oldukça ve sadece bataklığa çekiyordu her kelam. Ama güvercinin nağmeleri başını göğe kaldırmasına sebepti ve tüm varlığıyla göğe çeken davetti. Bu davete icabet etmek kaçınılmazdı. Hani her gün büyüyen bir soruydu ya Yusuf, tüm soruların cevabına götüren bir davetti güvercinin dökülen nağmeler. Güvercinin cezbesinde ona doğru akacak su hissediyordu kendisini... Güvercin yol açan usta; o da akacak suydu ve akıyordu... Öyle bir noktaya gelmişti ki Yusuf sanki geceyle gündüzün kesişmiş olduğu bir hattaydı. Güvercin öteki tarafa geçebilmiş kendisi bu hatta kalmıştı. Güvercin kondu yere ve uzanan bir ele dönüverdi. Aydınlıkta, aydınlığın kaynağı olan, tüm davet nağmelerinin davet edildiği, dertlerine sorularına cevap olan, derman olan, ona uzanan bir eldi şimdi.

Diz üstü çökuverdi Yusuf düşünmeksizin. Öptü uzanan eli. Öperken dudaklarındaki yangının sönüverdiğini hissetti. Düşündü ki *"Her şeyimle bu eli öpüversem demek ki her şeyim, tüm yangınlarım, tüm anlamsızlıklar, tüm sorular kaybolacaktı."* El, muhatap aldığı Yusuf'a muhabbeteydi, *"Benim bulunduğum yer, insana ait insanın bulunduğu yerdir, seni buraya davet için varım. Bu davete icabet etmen demek, işitilmezi işitmen, bilinmezi bilmen, görülmez olanı görmen demek."*

diyordu ve sanki Yusuf işitilmez olanı işitiyordu da çöl olan gönlüne rahmet iniyordu...

El, bir şey sundu Yusuf'a. Yusuf diliyle damağının arasına aldığı bu eşsiz davet iksirinin tadıyla serhoş oldu adeta. Ağzında tüm acılığı, tat alamamazlığı silmiş, bambaşka bir tat getirmişti yerine. Cismi olmayan ama kudreti, cezbesi anlaşılabilir bir kuvvette ve kuşatıcılıktaydı sanki sunulan. Şahitti Yusuf, bugüne kadar yaşadığı yerin koşullarıyla doğru orantıda doldurduğu katran, güzeli çirkiniyle, cismine akan katran boşalıyordu vücudundan. Dünyaya bağımlı hale getiren her şeyden kurtuluyordu şimdi. Kendisini ve dünyayı anlamlandıran kudretullahla muhataptı...

Yusuf bu cezbeyle huzurun ve sükûnetin tam ortasındaydı şimdi. Neye ihtiyacı olsa istemeksizin geliyor ve ikram ediliyordu. Dilindeki tat ve işittirilenler kalbinde buluşuyor ve yeni bir şey inşa ediliyordu. Yusuf her nefes azaldığının, eridiğinin ve tükendiğinin farkındaydı. İçindeki korkuların, kaygıların ve tüm huzursuz edici unsurların kaybolmasıyla anlıyordu. Yusuf şöyle bir nida işitti.

"Ey zikrimin cemali olan, bana döndürülmüş olarak kalk!"
"İllallah" zikriyle doğrulurken şu sözler dökülüyordu dilinden,
"Ancak sana sığınır ancak senden yardım dilerim."

Ali Nisa Yalvaç

**Zikrullah ekilmeyene nispetinden geçmeyene
Hakka varın vermeyene acep kuldur denilir mi?**

**Nerden gelir yolun senin nerededir ya menzilin
Gördüğünü bilemezsin acep kuldur denilir mi?**

**Yer içer gezer tozarsın nispetinden arınmazsın
Nefsine secde kılarırsın acep kuldur denilir mi?**

**Etrafı üzer geçersin emmarenin zevkindesin
Bire ikilik eklersin acep kuldur denilir mi?**

**Girdin gerçekler demine ikrar verdin bir Kamil'e,
Derdi dert eyle inile acep kuldur denilir mi?**

**Bildirildi ledün zevki açıldı kırkların demi
Sunuldu Hakkın şerbeti acep kuldur denilir mi?**

**Daim eyle sen zikrini layık eyle hem kendini,
Nisa arttır bu neşeyi, acep kuldur denilir mi?**

**Halil eteğine tutun muhabbetullahta bulun
Denilmezse sana kulum acep kuldur denilir mi?**

ABDEST

“Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzünüzü ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meshedin. Ayaklarınızı topuklara değin yıkayın, cünüp iseniz gusledin.”

Söz konusu ayet gereğince temizlenmenin dört şartından bahsediliyor. Salat huzuru hakta olmak ise abdest de edep, erkân, terk ediş, arınma, yöneliş, teslimiyet, gayret, zikir eylemlerinin hepsini içinde barındıran bir olgudur. Efendi Babam şöyle der,

“Valinin huzuruna çıkacaksın deseler sana, neler yaparsın, nasıl hazırlanırsın? Sıradan, alelade bir kişiyle görüşecek gibi gitmezsin, valini huzuruna. Berbere gider saç sakal tıraşını olursun, hamama gider temizlenirsin, takım elbiseni giyer, ayakkabılarını boyarsın tüm hazırlıklarını yaparsın. Valiyle sıradan bir insanla konuşur gibi konuşamazsın, söylediklerine dikkat edersin. Ya Allah’ın huzuruna çıkmak için neler yaparsın?”

Allah huzuruma kul hakkıyla gelmeyin diyor. İlahi huzura çıkabilmek için önce arınmamız gereken şeyler var demek ki. Yukarıda da geçtiği üzere mezheplere göre değişmekle birlikte dört temel madde var. Aşk mezhebinde ise ayak tırnağımızdan saç telimize kadar cümle azanın temizlenmesi arınması gerekli. Mutlak varın huzurunda ben varlığından söz edilebilir mi?

Şeriatın abdestinde temizlenmek suyla olur, hakikatin abdestinde ise ilimle olur. Pir efendimiz *“Bilginin ışığı olmadıkça kimse paçasını çamurdan kurtaramaz”* diyor. Mana yolunda, aşk kervanında yol almaya çalışırken bir yandan olmaması gerekenleri gönül hanemizden çıkarmaya çalışırken, bir yandan da olması gerekenleri tedarik etmeye çalışmalıyız.

*Sür çıkar gayrıyı gönülden ta tecelli ede Hak
Konmaz o saraya padişah, hane mamur olmadıkça*

diyor Hak erenleri. Temizlenmek arınmak ne için gerekli imiş, bunu gösteriyor yolumuza ışık tutuyor. Aydınlığın ne olduğunu bilmeyenler kendi karanlığında yaşamaya devam ederler. Efendi Babam şöyle der, *“Temizlenmenin ilk şartı seni kirleten ortamlardan uzaklaşmaktır.”* Annesi sokakta oynayan çocuğunu eve alır, bir güzel yıkar, paklar, tertemiz giydirir. Olayın farkına varamayan çocukcağz annesinden habersiz, çaktırmadan tekrar sokağa eski arkadaşlarının yanına kaçıverir. Ne oldu şimdi? Annesi üzerine düşünce layıkıyla yaptı. Ya çocuk? Temizlenmenin ikinci şartı ise olmaması gerekenlerden arınmaktır. Cehalet karanlığımıza tutulan ışıkla bana yakışmayan hal, hareket ve düşünceler gösterildi.

*Ellerimi yıkadım: Rabbimin rızası olmayan işleri yapmayacağım.
Yüzümü yıkadım: Eksik kusur noksan görmeyeceğim, işitmeyeceğim,
Başımı mesh ettim: Düşünce âlemimi temizleyeceğim.
Ayaklarımı yıkadım: Beni kirleten ortamlardan uzak kalacağım.*

Nedir abdest: Hz. Asiye gibi kelimullahı kenetlenmektir, sınıksız tutmaktır. Abdest gerçek sevgiyi gerçek sevgiliyi bulabilmektir. Sevgilinin gösterdiği yolda sevgilinin elinden tutunarak yürüyebilmektir. Sevgiliye lisan-ı hal ile ben hazırım, gel diyebilmektir. Hz Meryem gibi erkânına tabi olmak, manastıra kapanmaktır. Mecnun gibi kesrette vahdeti yaşamaktır.

Aşk-u niyazlarımızla.

Ali Nisa Yalvaç

**Kendinden kendine bir yol eyledin
Talibe sırrını aşikâr ettin
Cümle yüzlerden bir cemal gösterdin
Güzelsin cananım, hem de çok güzel!**

**Bunca muhabbetle tarif edersin
Kalmayın ırakta, ha gayret dersin
Aşkla âşıkları zikrettirirsin
Güzelsin cananım, hem de çok güzel!**

**Güzellik tarife gelmez bilirim
Kalbim coşar sana suskun gezerim
Gece gündüz ahu figan ederim
Güzelsin cananım, hem de çok güzel!**

**Nurlu bakışındır benliği alan
Gözümde görensiz kulaktan duyan
Âşıklık yolunda narıyla yakan
Güzelsin cananım, hem de çok güzel!**

**Gizlide buluştuk, göz göze geldik
İkilik yok oldu birliğe erdik
Anda bin bir kelam ile söyleştik
Güzelsin cananım, hem de çok güzel!**

**Doldurup Kevser'i içirdin badeyi
Gösterdin Ali'yi hem de âlemi
Yok edip benliği, açtın perdeyi
Güzelsin Halil'im, hem de çok güzel!**

ABDEST

Namaza yani huzura lütfedilip, davet olunduğu için abdest alınmalı...

Abdest arınmadır, bedeni ve ruhu arındırma, huzuruna çıkılacak olana kendini layık hale getirme olgusudur. İlahi güzel, saf, pak ve rahmani olduğu için oraya varacak olanda ona ayna olabilecek kadar temiz olmalıdır.

Aynanın kendisine bakana kendisini gösterme özelliğinde üretilmiş olması demek yüzeyi kirli olsa da üretilme gayesini yerine getirebilmesi anlamına gelmez. Üretilme gayesi doğrultusunda hizmet edebilmesi için yüzeyindeki kirin temizlenmesi gerekmektedir. Kirinden temizlenmemiş ayna var oluş gayesinden uzaktır. Ne zaman temizlenir ve kendisine bakana kendisini apaçık göstermeye başlar işte o zaman asıl hizmetini yerine getirmeye başlamıştır. İşte, aynı ayna gibi insan da kendisine bakana Hakk'ı göstermesine mani olan nefsanîyet kirinden arınmalıdır ki insan olarak yaratılmış olmasının gereğini yani kulluğunu yerine getirmiş olsun. Namaz; bize bakanın bizde Hakk'ı görmesi, abdest; görülmesine mani olan nefsanîyet kirinden arınmaktır.

Aynı zamanda abdest destur istemektir huzura... Gerçi her şey huzurdadır aslında. Çiçeği koparmaya gidenin, çiçeğin de zikirde olduğunu görmesi gibi... Ve insana yakışan bu gerçeğe gafil olmamak olduğu için kendini bu hallere layık hale getirmek olmalı. Önce niyet sonra abdest bunlar için gereklidir.

Zikir deminin kölesi
Muhabbetullahın şevki
Hakk'ın zahir tecellisi
Kıbletullahsın efendim.

Meftunu oldum deminin
Seyri Cemal'in zevkinin
Her şeyden çok seni sevdim
Kıbletullahsın efendim.

Meydanda tevhit neşesi
Girilen aşkın cezbesi
Vahdet deryası gemisi
Kıbletullahsın efendim.

İsmet iman yolundadır
Acizdir sana muhtaçtır
Halil'den sevdiği Hak'tır
Kıbletullahsın efendim.

İsmet Rüstemoğlu

ÜMMANIN ÇOCUKLARI

Yusuf: 3,5 yaşında

Dembir: Yusuf, sen hiç abdest aldın mı?

Yusuf: Almadım.

Dembir: Neden almadın?

Yusuf: Çünkü öğretmenim söylemedi.

Dembir: Neden abdest alırsınız?

Yusuf: Çünkü çıplak oluruz.

Dembir: Abdest aldıktan sonra ne yaparsınız?

Yusuf: Şu içeriz.

Dembir: Aşya, sen hiç abdest aldın mı?

Aşya: Abdest nedir Zehra teyze?

Dembir: Hani namazdan önce...

Aşya: Eveet! Namazdan önce elimizi yüzümüzü

yıkarsınız ve başımıza örtü takarsınız.

Dembir: Abdest neyle alınır?

Aşya: Kumaşçıdan alınır, elbiseçiden de alınabilir.

Aşya: 6 yaşında

Özlem: 7,5 yaşında

Dembir: Özlem, abdest nedir?

Özlem: Babaannem alırken ben de alıyordum.

Namazlardan önce abdest alınır. Yoksa günah olur.

Dembir: Melisa, neden abdest alınır?

Melisa: Namaz kılmak için. Abdestsiz namaz kabul olunmaz.

Dembir: Abdest nedir ki abdestsiz namaz kabul olmuyor?

Melisa: Namaz temiz olmuyor o zaman.

Melisa: 8,5 yaşında

Ercan: 8,5 yaşında

Dembir: Ercan, sen hiç abdest aldın mı?

Ercan: Evet, Kur'an kursuna gittiğimde.

Dembir: Kur'an kursuna gittiğinde neden abdest aldın ki?

Ercan: Kur'an önemli bir kitap çünkü. İçinde önemli şeyler yazıyor. Mesela "Allah" yazıyor.

Dembir: Abdest ne ile alınır?

Ercan: Suyla, bir de toprakla ve kumla.

Dembir: Toprakla temizlik olur mu, ne enteresan dimi?

Ercan: Onu Allah yarattığı için temizler toprak.

Dembir: Gülşah, abdest için neden belli azalar seçilmiş acaba?

Gülşah: Elle kötü hareketler yapmayalım diye yıkarız.

Ayakla yanlış yerlere gitmeyelim diye yıkarız.

Boyun, kın ve öfke sahibi olmamak.

Kulak, bazı şeyler bir kulaktan girip diğerinden çıkmalı yani içeriye alınmamalı, bazı şeyler kulaktan girip içeride kalmalı.

Dembir: Bizim meydanımızda abdestin anlamı ne olabilir sence?

Gülşah: Şadece Allah'la ilgilenmek, siz buna "Aşk" diyorsunuz sanırım. Kendimizi Allah'a hazırlamaktır, onunla görüşmeye hazırlanmaktır abdest.

Gülşah: 11,5 yaşında

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Kırk Beşinci Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Cenabı Allah Maide suresi 35 ayetinde,

Ey iman edenler Allah'tan korkunuz, O'na vesile arayınız ve O'nun yolunda mücadele ediniz ki felaha eresiniz.

buyurmaktadır. Bil ki ahiret yolcusuna iki ilim lazımdır. Zahir ilim, batın ilim. Zahir ilim; sarf, nahiv, mantık ve diğer alet kitaplarını okumak veya erbabından dinlemekle öğrenilebilir. Batın ilim, halis amel, tehzib-i ahlak, zikir, riyazet ve gece gündüz Allah yolunda mücadele ile kalbi temizleyerek elde edilebilir.

Birinci ilim kalbin cehaletini giderir ama nefsi emmarenin kibir, kendini beğenme, kin, hased gibi kötü sıfatlarını meydana çıkarır.

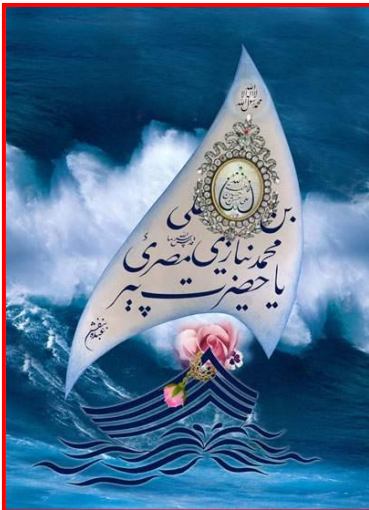
İkinci ilim, nefsi emmare sıfatlarını giderir, ruhun, af, eziyete tahammül, kötülük edene iyilik, herkesin iyiliğini istemek gibi sıfatlarını ortaya çıkarır.

Cehlin giderilmesiyle yol bilinir. Nefis sıfatlarının izalesi ve ruh sıfatlarının ispatıyla Hak kabul edilir, O'na koşular, Allah'tan korkular. Birinci ilim ne kadar artsa, cehalet de o kadar gider; ikinci ilim ne kadar artsa kibir o kadar zail olur. Her ikisi de en mühim din işlerinden ve en kuvvetli dini vesilelerdendir. Zira kötü ahlak olmasa, iyi ahlak olmazdı. Mesela kibir, tevazünün zıttıdır. Tevazu tam olsa Allah'tır. Kendini beğenme, kendini ayıplamanın; cimrilik, cömertliğin zıttıdır.

Hâsılı her beşeri sıfat, vasıtasız veya vasıtalı olarak olumlu bir sıfatın zıttıdır. Birinci ilim sedefleri kuvvetlendirir. İkinci ilim, incileri semizleştirir. Onları sedeflerinden çıkarır. Eğer bu iki deniz birleşirse, sahibi Mecma'ul-Bahreyn olur. Musa Hızır Mecma'ul-Bahreyn'de bulmuştu. Artık anla ve bil ki bir kimse ümmi olsa fakat işiterek öğrendiğiyle amel olsa, ikinci ilme nail olur. Çünkü Hz. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur,

Bildiğiyle amel edeni Allah, bilmediğinin ilmüne varis kılar.

Bir kimse kırk sabah halisane ibadet etse, kalbinden lisanına hikmet pınarları fışkırır.

İkinci ilim sahibine ister ümmi, ister âlim olsun fakih denilir. Avarifte şöyle deniliyor, Allah'ın Resulü Efendimiz, Kur'anı Kerimin Zilzal suresi 7-8 ayetinde

Zerre kadar hayır işleyen hayrını görür, zerre kadar şer işleyen şerrini görür.

Beyanını okuduğu zaman Arabi sultan, "Bu bana yeter" demişti. Hz. Peygamber Efendimiz, "Adam fakih oldu (anladı)" buyurdu. O halde daha iyi anlayan kimse dini emirlere daha çabuk itaat ve icabet eder ve yakın nurundan daha çok nasip alır. Peygamber Efendimiz,

Allah bir kimseye hayır dilerse onu dinde fakih yapar.

buyurmuşlardır. Yani onun kalp gözünü açar, o gözle hakkı ve batılı görür. Onunla azgınlıktan rüşte ulaşır. Bil ki bütün amellerden maksat, Allah'ı bilmek, O'ndan başka bir gaye olmadığına O'na dönüleceğine yakinen inanmaktır. Binaenaleyh bütün ameller bu bilgiye vesiledir. Bu bilgiye ulaşmanın en yakın yolu bir Mürşid-i Kamil'in murakabesinde zikir ve Tevhid ile nefis mücahedesidir.

Fakat bu, yolların en zorudur. Bu yolda ancak kuvvetliler yürüyebilirler. Sen o kuvvetlilerden değil isen, ihlas ile salih ameller ile iktifa etmelisin. Çünkü bunlar da Allah'a vesiledir. Nasıl olmasın ki acuzelerin dini dahi kâfidir. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur,

Acuzelerin dinine devam ediniz.

Zira İslam dininin kapasitesi geniştir, dar değildir ki. Hatta *“Allah'ın, mahlûkatın nefesleri sayısınca yolları vardır.”* denilmiştir. Bizim dediğimiz, bunların en kısası ve en şümullüsüdür. Peygamberler, veliler ve Allah'ı bilen âlimler bu yolda gitmişlerdir.

“Hiçbir canlı yoktur ki O, onun alnından yakalamış olmasın. Şüphesiz Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir.” “Bütün insanlar Mevla sayılır çünkü onlar, Allah'ın kazasına göre bir fül icra ediyorlar.”

Nasıl su, necisi, pisliği, çeri çöpü temizlerse birinci ilim de öyle kalbi üzerine çöken cehaletten temizler. Ateş nasıl altın, gümüş karışımlardan, safiyetini bozan şeylerden yakarak, eriterek temizlerse ikinci ilim de tıpkı öyle nefsi, ona yerleşen kötü sıfatlardan temizler. Cenabı Hak Teâlâ Hazretleri Rad suresi 17 ayetinde buyurmuştur,

O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah, böyle misaller verir.

Birinci ilim, evin duvarına çizilen nakış gibidir. İkincisi, birinci duvarın karşısındaki duvarda bulunan cila gibidir. Bundaki nakış onda görünür. Onda, âlemde olan her şey görünür. Hatta onda Allah'ın cemali de görünür. *“Allah Hakk'ı söyler, O, yola iletir.”*

Yakıp aşk oduna meşamın buyu tevhid et
Kamuya yek nazar birle şuhudun ruhu tevhid et

Şu mahiler gibi kendini deryadan cüda sanma
İhata eylemiş her yana bak her suyu tevhid et

Salınma cah-ı taklide su'ud et arş-ı tahkike
Sana senden sefer eyle seni sen duy u tevhid et

İzafatı bırak gözden açılısın dide-i hak-bin
Temaşa-yı cemel-i şahidi dil-cuyu tevhid et

Salat-ı ehl-i kurbun kıblesidir “semme vecu'llah”
Niyazi durma daim secde-i ebruyu tevhid et

Hu...

**Dünya fenaymış bildim
Aldanıp kalmayı bilsem
Anıp şol günahlarımı
Ah edip ağlayı bilsem**

**Terbiye kılıp günahıma
Yüz tutup Hak Hazretine
Yalvarıp ol Allah'ıma
Naz niyaz eyleyi bilsem**

**Muradım budur tövbeden
Günahtan arına beden
Vaz geçip yalan dünyadan
Nefsime uymayı bilsem**

**Varsam mizana tartılsam
Setr olsam anda örtülsem
Yanacak bari kurtulsam
Ebedî kalmayı bilsem**

**Ol şeytandan imanımı
Kurtara bilsem tenimi
Yarın Mahşerde canımı
Tamu'ya koymayı bilsem**

**Âşık Yunus eydür varsa
İman Kur'an yoldaş olsa
Ol Allah'ım yarı kılrsa
İmansız olmayı bilsem**

MAKALE

ŞEYH-ÜL EKBER MUHYİDDİN-İ ARABÎ HZ'LERİNİN BİR KASİDESİNİN ŞERHİ

Bismillahirrahmanirrahim

Zannınla vücudunun kendinin olduğunu zannedersin ve varlığı kendine nispet edersin. Hâlbuki bir şey değilsin. Asla senin varlığın yoktur. Sen, sen değilsin.

Vücutu olmayan yaratılmışlıkta, hakikatte var olunmayıp, âdemden farkı yoktur. Vücut birliğidir. Kendinin zannettiğin vücut, sana ait değildir. O vücut, Hakk'ın vücududur. Hakk'ın vücutuyla zahir oldun. Vücut birliği ikilik kabul etmez. Eğer Hakk'ın zahiri olduğuna vakıf oldun ise, yakınlık sırrına ermiş yani arif olmuş olursun. İkilik ve ikiliğe dâhil olanı terk et. Zira bu zannın, şirkidir. Yaratılıştaki ikilik yoktur. Tevhide vakıf olmayınca iman ehli olamazsın.

Tevhide vakıf olmak, tevhide ermek; tevhidi bir olan zatı alıyyeye nispet etmekle yani Allah'ta fena bulmakla olur. Zira Tevhidi kendine nispet edersen, buda şirkidir. Eğer cehalet halinde yaşamaya devam edersen, bilgin arttığı halde şirkte kalırsın. Putlar dolu kalbin temizlenip ilahi aşk ve irfanîyet dolmalıdır. Yani, yaratılmışlıkta mevcut bir olup,

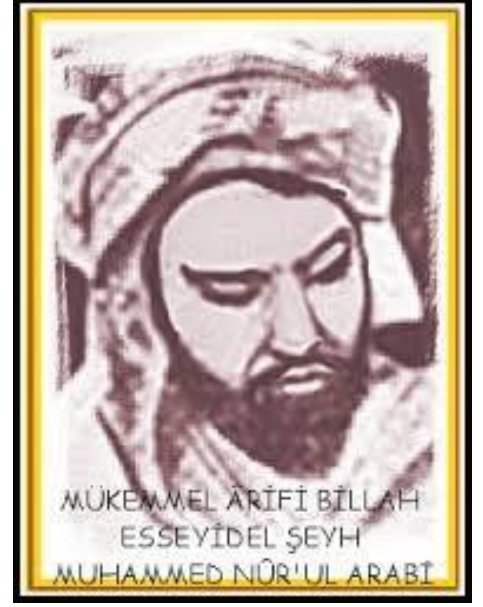
“Her nereye dönerseniz Rabbin yüzü oradadır”

gerçeğine ulaşsın. Ve varlık yakınlık olur ve varın yakın olur. Zira bir olana yüz dönüp vasıl olursun. Daima cümle tecelliyatla bire şahit olup, irfanın, görüşün, işitişin, zikrin güzelleşir.

İkiliği terk eyle ve terkin keşif ile ola. Boş konuşmayla, dava ile olma. Zira dava ile olan Tevhid, fenaya ermedikçe Tevhid olmaz. Tevhid, tümüyle ola. Zira Tevhid, bütünüyle olmayınca nefse tabi olur. Yaptığın işlerin, tecelli edenle birlenmelidir. Yani birliğe ermek lazım gelir. Vücuda Hak Teâlâ'nın eşi ve benzeri yoktur. Yani vücutta şirk yoktur. Lakin tecelliyatta birbirine göredir. Yaratılmışlıkta ki zuhura çıkışta, görünürlükte ikilik yoktur. Eğer Tevhid üzere olmazsan, tevhitte varlık giyinmiş olursun. Ve bir şeyin kolay olduğuna inanırsan yani basitleştirirsen, bu şirkidir. Ve şirk etmek sana kolay olur.

Velhamdülillahi rabbil âlemin.

**Abdest alan su ile onun dışı pak olur
Kalbi zikir olursa onun içi pak olur**

**Bir odanın içinde bir süpürge olmazsa
Ona giren bir kişi bir daha girmez olur**

**Bir bardağın üstüne yaldız cila verseler
Necis olsa içinde suyu içilmez olur**

**Pis sarayın içinde reisi cumhur oturmaz
Sultan sarayı deneni içi dışı pak olur**

**Tefekkürle Tanrı'yı bir saat zikrelesen
Yetmiş sene ibadet etmeden efdal olur**

**Cehri kavle değil Tanrı'yı zikrelemek
Müminin kalbinde ol bihuruf devran olur**

**Fehmi zikri Hakk'ı sen sanma öyle bulunur
Ol bir pirden müminin kalbine ilka olur**

**Karşıdan görünen ne güzel yayla
Bir dem süremedin giderim böyle
Ala gözlü pirim sen himmet eyle
Ben de bu yayladan şaha giderim**

**Eğer göverüben bostan olursam
Şu halkın diline destan olursam
Kara toprak senden üstün olursam
Ben de bu yayladan şaha giderim**

**Bir bölük turnaya sökün dediler
Yürekteki derdi dökün dediler
Yayladan ötesi yakın dediler
Ben de bu yayladan şaha giderim**

**Dost elinden dolu içmiş deliyim
Üstü kan köpüklü meşe seliyim
Ben bir yol oğluyum yol sefiliyim
Ben de bu yayladan şaha giderim**

**Alınmış abdestim aldırırlarsa
Kılınmış namazın kıldırırlarsa
Sizde şah diyeni öldürürlerse
Ben de bu yayladan şaha giderim**

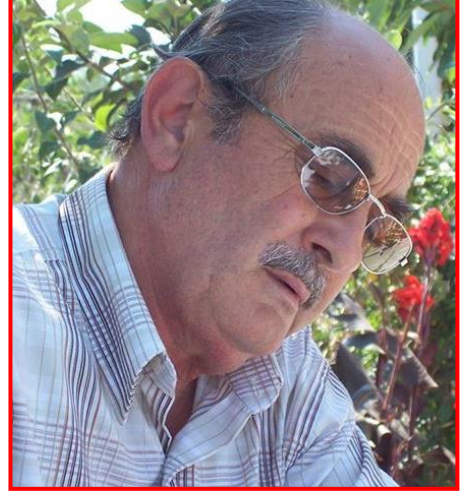
**Pir Sultan Abdal'ım dünya durulmaz
Gitti giden ömür geri dönülmez
Gözlerim de şah yolundan ayrılmaz
Ben de bu yayladan şaha gider**

Halil İbrahim Baki Hazretleri

Eûzu billahi bike minke *Bismillahirrahmanirrahim*

Bir şeyin bir taklidi vardır bir de hakikati vardır. Bir şeyin hakikatine, gerçeğine talip olmak çok güzeldir. Biz zor olana talip olduk, emin olun çok zor olana talip olduk, işimiz kolay değil. Hak erenleri yardımcımız olsun.

Taklidinde yediğin meyvenin helal meyve olabilmesi için ağacın kendi bahçende olması ve ona hizmet etmiş olman yeterlidir ama hakikatinde helal meyve yemek için ağacın senin kendi bahçende olması, ona hizmet etmiş olman yeterli değildir. O ağaçla, o meyveyle kime nazar ediyorsun, neye nazar ediyorsun? Üzüm gördün, olmaz! Üzümü görmeden evvel Rezzak'ı göreceksin orada. Rezzak'ı görmeden kendi bahçendeki üzümü dahi kopartıp yesen, sen haram meyve yiyorsun.

Resulullah neden besmelesiz iş yapmayın dedi? İşte bunun için. Besmele dile kelimeyi tekrarlatmak değildir. O papağan besmelesi. Besmele üç esmadan müteşekkildir; Allah, Rahman ve Rahim. Diyor ki “*Siz bir işi işlerken veya bir iş işlenirken Allah, Rahman ve Rahim'i görün. Bunu görmeden işi işliyorsanız o iş sizin nispetinizden hâsıl olan iştir Hak'tan değil. Ve yaptığınız işten mesulsünüz o zaman, hesabını sorarlar.*” Neden? Besmelesiz iş yaptın da ondan. Yani? O iş meydana gelmeden evvel Allah, Rahman ve Rahim'i görmedin. Bu üç esmanın seyr ü sülükteki anlamı tecelli zat, tecelli sıfat, tecelli ef'ale işaretir. Sen tecellide olan ne zatı, ne sıfatı, ne de ef'âli görmeden iş işledin veya iş işlenir buldun. Resulullah'ın anlattığı “*besmelesiz iş yapmayın*” papağan besmelesi değil.

Eûzu besmele Kur'an'ın sırrıdır. Tövbe suresi hariç bütün sureler onunla açılıyor. Tövbe suresinde neden besmele yoktur? Çünkü bismelenin afaki anlamı “*Esirgeyen ve bağışlayandır*”, Tövbe suresinde günahkârlardan bahseder, esirgenip bağışlanmaları için tövbe etmeleri gerekir, tövbe etmedikleri için onları esirgeyip bağışlamaz da onun için besmele yoktur. Orada bulunanlar tövbe etmedikçe, nadim olmadıkça, boyun bükmedikçe, gözyaşı dökmedikçe onlara Allah'ın esirgemesi ve merhameti olmayacak. Hikmeti budur.

Diğer bütün sureler besmeleyle başlar. Allah, Rahman ve Rahim esmalarının müsemmalarını oluşturmadan o surelerin içine girersen o sureler sana hiçbir şey açıklamaz. “*Git besmele çekte gel*” der. İşte surelerdeki, ayetlerdeki sırrı, hikmeti ve esrarı çözebilmek için, oradaki ilahi mesajı alabilmek için ve o ilahi mesajın ışığında aşkı, şevki, meşki oluşturabilmek için Eûzu besmeleyi iyi çekmek gerekir. Eûzu besmele çekmediğin müddetçe o Kur'an sana sırrını zahir etmez.

Eûzu besmele nasıl çekilir? Eûzu sığınmaktır. Nereye sığınyorsun? Ben Mürşidime sığındım. Nesine sığındım? Onun ilmüne, irfaniyetine, aşkına, meşkine, şevkine... Oraya sığındım, iltica ettim. Biz Allah'ın tecelli ettiği yere sığınacağız.

“Eûzu” TRT gibi kısaltmadır. Üç harf var ama üçünün de ayrı anlamı vardır. Nerden sığındın?

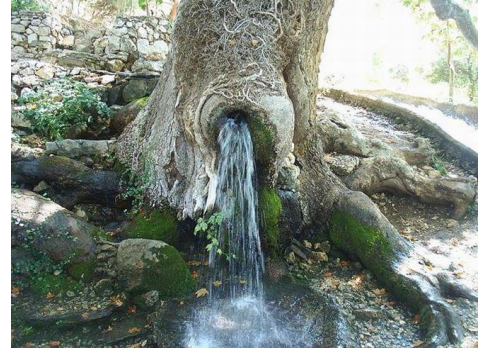
“E”; Nispet efalimden sana sığınırım

“U”; Nispet sıfatımdan sana sığınırım

“Zu”; Nispet zatlığımdan da sana sığınırım

Sığındı şimdi, nasıl sığındı? “*Ya rabbi ben sana sığındım*” demek kolay iştir. Neden sığınyorsun?

Eûzu ile besmele arasına bir esma koymuşlar. Hocalar çok zikrederler “Şeytanın rejiminden sana sığınırım”. Ama biz “Eûzu billahi bike minke Bismillahirrahmanirrahim” diye okuyacağız. “Eûzu billahi bike minke yani senden sana sığınırım”

Şeytan bana şunu yaptırıyor, bunu yaptırıyor demek Kur'an dışıdır, tevhit dışıdır, bilim dışıdır. Hicazda şemsiyesini, ayakkabısını atanlar var hırsla. Akıl baliğ olmadık çocuk mesafesi. Hep dışarıda aranıyor. Şeytan bana bunları yaptırıyor diyorsun, sen ne yapıyorsun o arada, sen saf hiç sorumluluğun yok! Buna ancak gülünür. Allah'ı da dışarıda, peygamberi de dışarıda, Kur'an'ı da dışarıda ve onların bildirdiklerini de dışarıda aradığımız için kendimizden haberimiz yok, kendimize yabancıyız. Hep dışarı atarak insanları, Müslümanları kendilerine yabancılaştırdılar. Bu insanların kendilerine döndürüleceği bir ahkâm ne zaman çıkacak acaba? Eûzu besmelenin arasına koyulan o esmaya yüklendi hep suç. Kendileri masum ve pak, hep o yaptırıyor!

“Onun şerrinden, onun rejiminden sana sığınırım” diyor onların beyanına göre. Peki, nasıl sığınmıyorsun? Bir yere sığınmak demek bir yere teslim olmak demektir. Öyleyse “Emrolunduğun gibi ol!” Nasıl emrolunacaksın? İnsan bir ilim, bilim ve bir irfaniyetin ışığında ne dediğini anlamaya hatta konuştuğunu görmeye başlar. Hayalden, zandan ve vehimden arınmaya başlar. Sen Hakk'ın varlığında ifna olursan, sen Allah gerçeğinde yok olursan, sen ölmezden evvel ölümsüz sırrına erersen seni kandırarak birisi kalır mı? Seni aldatacak bir şey olabilir mi? Nereye taşılayacaksın o zaman? Kendini, kendindekini taşılayacaksın, gururunu kibrini taşıla bakalım, nispetinden hâsıl olan düşüncelerini taşıla bakalım, hasedi, buğuzu, kini, kibri taşıla bakalım. Sana şirk ettiren, seni küfre ve delalete sokan, seni Hak'tan gayrı gösteren o anlayışını taşıla bakalım. Bunların hepsini taşıladığın zaman pakin pak olursun.

Ben sanırdım dost gayrıdır ben ayrırım Beni bu hayale salan ancak sıfatı mahlûk imiş

diyor Hz Niyazi. Şu mahlûk sıfatını değiştir, yerine tevhit sıfatını oluştur bakalım. Birisi cebime koyuversin diye bekleme. Bakkaldan pirinç alır gibi alacağım zannetme, bunu sen gerçekleştireceksin. Herkes ferdi olarak, yardım edilir. Bunu gerçekleştirmek, bu yaşantıyı oluşturmak isteyene ancak yardım edilir başka hiçbir şey yapılmaz. Herkes kendisinde bunu oluşturacak. Onun için üç yerde taşılatıyorlar ve bu taşılama işi bittikten sonra hacı oldun diyorlar. İşte seyri sülûk bunu anlatıyor. Nispet ef'alini ver bakalım, nispet sıfatını ver bakalım, şu nispet vücudunu da ver bakalım. Çek Eûzu'yu şimdi. Bu bahsettiğim Eûzu'yu çektiğin zaman “Bike minke; bi kemal Muhammedî nur” oluşmaya başlar. Muhammedî idrak sende oluşmaya başlar, kemal sahibi olursun. Muhammedî kemal ile oluşmaya başlarsın. Bismillahirrahmanirrahim, şimdi tecellide, zuhurda zatıyla, sıfatıyla ve ef'aliyle ancak sensin mutlak olan demeye başlarsın, bu idrak oluşur. Eûzu besmeleyi çektin şimdi! Bu idrake erene Kur'an sırrını açmaya başlar. Bu âlemde her zerre ona sırrını açmaya başlar. Ben şuna delilim, ben şunun için varım demeye başlar.

Girdim anın zikrine azalarım dil oldu

Göz kulak oldu bu âlem, her ne var kim ol oldu

Girdim anın zikrine, “onun” demiyor “anın” diyor. “An” ile “o” farklı şeyler. “O”nun dersin gayba attın kim O derler, “anın” dersin mutlağa, ispata çıkarttın. *Girdim anın zikrine azalarım dil oldu* yani zuhurda olan, tecellide olan, ispatta olanın zikrine girdim azalarım dil oldu. İşte tevhit murat, bu idraki, bu zevki oluşturabilmektir. Rabbim cümlemizin yardımcısı olsun inşallah.

Aşk u niyazlarımla.

**Bugün sohbet bizim oldu bize bizim diyen gelsin
İçirdi Aşk bize balı nûş eyleyip yutan gelsin**

**Kanaat hırkası içre selâmet başını çektim
Melâmet gömleğin biçtim Arif olup giyen gelsin**

**Bu Aşk Meydanı içinde çağırdım bir avaz ettim
Müezzinlik bizim oldu imam oldum uyan gelsin**

**Bu ummanda birçok türlü cevher vardır ele girmez
Bedelsiz inci bulunmaz cana başa kıyan gelsin**

**Suret nakşın gidermekle gönül mülki temiz olmaz
Akar rahmet suyu çağlar gönül kirin yuyan gelsin**

**Ey dostlar işitin sözüm dün etmişim bu gündüzüm
Ben kaybettim kendi özüm bu Hak yola giren gelsin**

**Yunus miskin anı görmüş eline hem divan almış
Âlimler okuyamamış bu maniden duyan gelsin**

**Eşrefođlu al haberi
Bahçe biziz gül bizdedir
Biz bir Mevlânın kuluyuz
Yetmiş iki dil bizdedir**

**Erlik midir eri yormak
Irak yoldan haber sormak
Cennetteki ol dört ırmak
Coşkun akan sel bizdedir**

**Âdem vardır cismi semiz
Apdest alır olmaz temin
Halkı ta'neylemek nemiz
Bilcümle vebal bizdedir**

**Arı vardır uyup gezer
Teni tenden seçip gezer
Canan bizden kaçıp gezer
Edep erkân yol bizdedir**

**Kuldur Hasan Dede'm kuldur
Manayı söyleyen dildir
Elif Hakka doğru yoldur
Cim ararsan dal bizdedir**

ALINTI BÖLÜMÜ

Seni düşünmek, resmine bakıp dalıp gitmek, tebessüm etmek sesini işitmek iç kulağında. Kalbimde seni seyretmek, resmine bakıp seni düşünmek, sıcaklığını hissetmek. Herdaim taze. Sevinmek, yokluğunda teselli seni düşünmek.

SEVGİYE DAİR

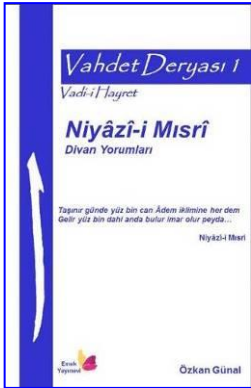
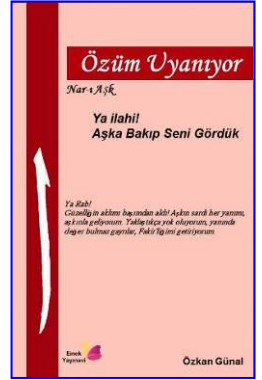
Elbiselerimiz
Temiz olduğu halde,
Bizden etrafına
Hala kötü kokular
Yayılıyorsa,
Yıkayıp paklanmadan
Elbise değiştirmişizdir.

GÜL KOKULARI

Sen, Züleyha'msın benim. Aşkımdan bütün değerlerini, kendini var ettiklerini hiçe sayarcasına körlenmiş. Bense Yusuf'um aşk çölünde, Mevla'sına yönelmiş. Pasından girdiği kuyuda temizlenmiş. Sen, bana; Fakir, Mevla'ya âşık. Geç putundan, buluşalım.

ÖZÜM UYANIYOR

**Ey ki ehl-i aşka söylse melâme terkin et
Söyle kim mümkün müdür tağyir-i tadir-i hüda**

(Eğer aşk ehline sorarsan kendini kınamaydı da terk et. Söyle, mümkün müdür Hüda takdirini değiştirmek.)

Aşk ehli, ilim ile hâli birleştirerek yaşantısını Muhammedi ahlâka göre düzenlemeyi başarmak sonucu kendisinde maneviyatı oluşturarak Muhammedî irfâniyet tecellisi olmuş olan gönül sahipleridir. Gönül, ilahî aşkın toprak kabı olup kendisinde Allah'tan gayrı olan dünyadan bulaşmışların arındığı idrâktir.

Arınılacak olan, bizim dünyadan sahiplendiğimiz, aslımıza ait olmayan mahlûk sıfatlardır. Bu sıfatlardır zaten bizi ikilikte tutarak nefsi emmarenin varlığını oluşturanlar. Bizler nefsimizin hoşuna giden isteklerden oluşan ve güzel olarak

yorumladığımız işlerde kendimizi gördük, nefsimizin işine gelmeyen, çirkin ismini verdiği işlerde ise Allah'ı görerek noksanlığı Allah ile tevhit ettik. Bu hâl bizi iblisin hâline benzetti. Tecelli, Cenab-ı Allah'ın kudretiyle yarattığı olup cümlesini kabul edip hikmet nazarıyla bulunmak gerekir.

VAHDET DERYASI

Sevda,
Kalbimizde
Kor bir aleve
Dönüşmediyse,
Kalpte arınma
Gerçekleşmez.

GÜL KOKULARI 2

Saldım benliğimi Aşk deryasına
Her nefes alışta ilerliyorum.

Zikir temizliyor Gönül hanemi
Atıp varlığımı yüceliyorum.

Aşkın bana kıble yöneliyorum
Nefsim secdesinde yok oluyorum.

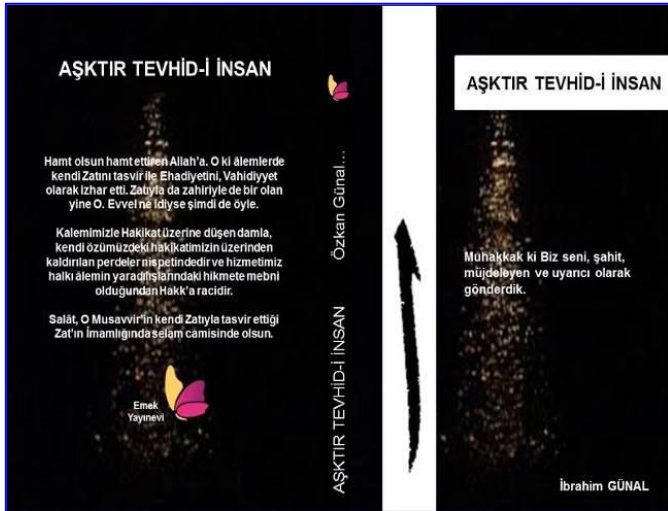
Arşın da üstünde hayranlıktayım
Göreni, duyanı selamlıyorum.

Kemaline erdi cümle sıfatlar
Kendim olmayışla seyrediyorum.

Halil'ime erdim huzurundayım
Fakirlikte daim bulunuyorum.

SEBEBİ YAR CEMALİ

*
Zahit bizi nice bilsin sırrımıza nice ersin
Hak nurunu nasıl görsün içi şirki riya durur

Gurur kibrinden geçmez curayı safiyyi içmez
Hakikatten yana gitmez içi şirki riya durur

Bühtan eder dervişlere zulmü bitmez ermişlere
Niyeti yok vaz geçmeye içi şirki riya durur

Gülü görse koku almaz deryayı vahdete dalmaz
Nispetinden hiç utanmaz içi şirki riya durur

Alır abdest olmaz temiz ibadet taat, yersiz
Kıblesini bilmez densiz içi şirki riya durur

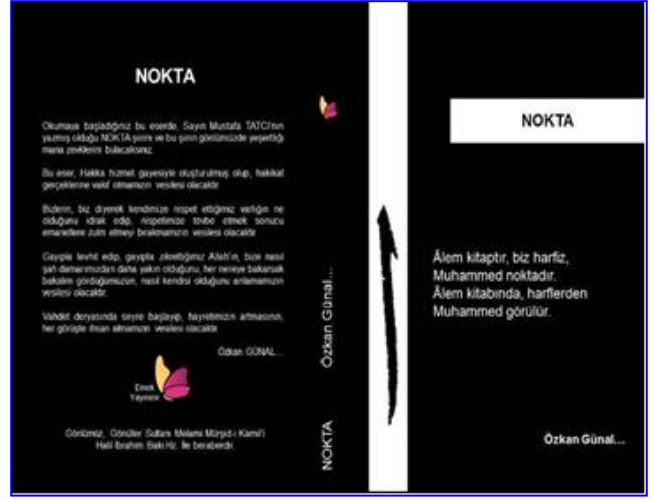
Sanır kendini ulema dolaşır cihanda ama
Zayı olur ömrü hevâ içi şirki riya durur

Halil'im şükret rabbine vasıl eyledi kendine
Görmez misin zahit nerde içi şirki riya durur

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

NEFSİMİ RAB İLE BİLDİM

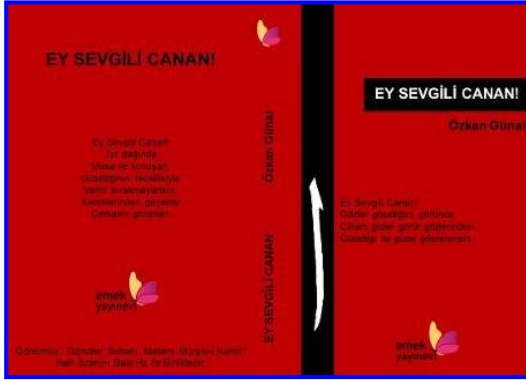
Nefis, dünyada bulunmaya başladığında kendisini zulmaniyette tutan, şirkte olmasını sağlayan mahlûk sıfatları yok idi. Tüm bunları, dünyada sonradan giyindi ve bunlar ile varlığı sahiplendi, küfrederek kendisine zulmedenlerden oldu. Tüm talepleri bu ilahlığın devamlılığı için olmaya başladı. Melaike olan kendilerine ait iradesi bulunmayan sıfatlar, nefse tabi olduğundan hizmet alanı ve tecelli edişi olan fiilleri de nefsin taleplerine göre şekillendi. Nefsin, dünyalık istekleri ve tatminliğinde de doyum yoktur. Kur'an'ı Kerimin, Yusuf suresi 53 Ayetinde:

Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

buyrularak bize bu gerçeği anlatmakta ve şirk olan bu halin nasıl tevhide dönüşeceğini de göstermektedir.

NOKTA

Ey sevgili canan!
Aşk namazına,
Varlığının fenasıyla
Abdest alan.
Aşkın kendisini
Muhabbet edişidir namaz,
Senin imamlığında.

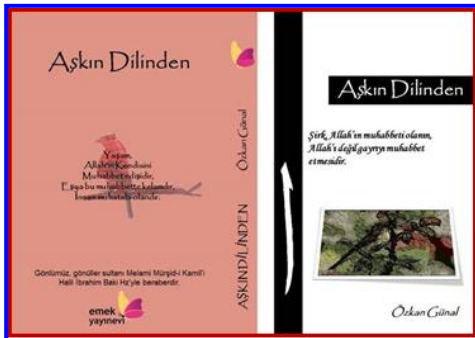
EY SEVGİLİ CANAN!

Hiç konuşmadan sevdik birbirimizi. Tutkularımıza esir düşmeden tutkuyla bağlandık. Derin sessizlikte, doyusuya sarılırdık. Biz, sevmenin en zor halini haz alarak yaşadık, Aşk'a vardık.

GİTMELİYİM

- ☞ İçinde senin olduğun namaza şeriat namazı, içinde senin olmadığın namaza miraç namazı denir.
- ☞ Şeriatın abdesti suyla, hakikatin abdesti topraklardır.
- ☞ Akli değerlerin hükmünü yitirmesi için gönül oluşması gerekir.

AŞKIN DİLİNDEN BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin on birinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Abdest**'e olan bakışınıza katkısı olmuştur.

Abdest yaratılış gayemize ulaşmaktır yani varlık esasımıza, dünyadan bulaşanlardan arınarak geri dönüşümüzdür. İnsanın varlık esası, Rabbini nefisinden bilme sonucu Rabbin kendisini muhabbet edişi olan yaşamda Rabbe muhatap olmaktır. Rabbe muhataplık,

*Gözümüzü nefsimizi görmekten arındırıp, kendimizde ve tafsilatımız olan âlemde Rabbi görmek,
Kulağımızı nefsimizi işitmekten arındırıp, kendimizde ve tafsilatımız olan âlemde Rabbi işitmek,
Kalbimizi nefsimizi fikretmekten arındırıp, kendimizde ve tafsilatımız olan âlemde Rabbi fikretmek,
Dilimizi nefsimizi zikretmekten arındırıp, kendimizde ve tafsilatımız olan âlemde Rabbi zikretmek,
Sevmemizi nefsimizi sevmekten arındırıp, kendimizde ve tafsilatımız olan âlemde Rabbi sevmek,*

olarak özetleyebiliriz. İşte insan saydığımız bu vasıflar için halk edilmiş olup Elest Bezminde bunun sözünü vermiştir. Lakin geldiğimiz dünya boyutunda giyindiğimiz nefsanîyet, dünyalıklara ihtiyaçlık duyarken aynı anda talep kârlıkta taşımaktadır ve bu talep kârlık yani sonsuz istek ve kendisini ilah görme özelliği bizi kirletti çünkü bu maneviyatta kirdir. İşte abdest bu kirden şirkten arınmaktır. Bu sebeple abdest olmadan namaz kılınmaz yani namaz olan, Rabbe muhataplık gerçekleşmez.

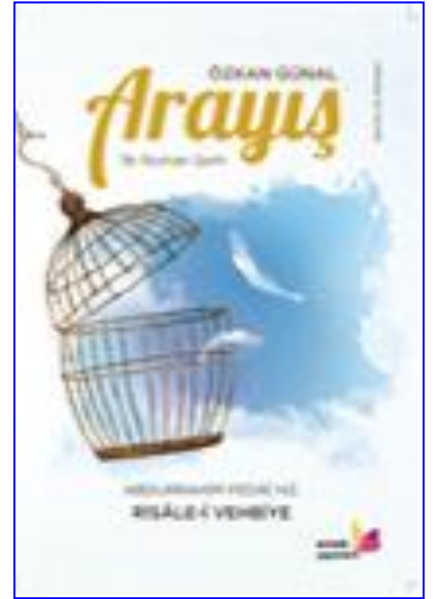
Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yakında yayınlanacak olan, Özkan Günel'in kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un, yaptığı Abdurrahim Fedâî Hz'nin Risale-i Vehbiye eserinin şerhini içeren, ilk tasavvufî şerh roman olma özelliği taşıyan **ARAYIŞ** isimli eserle noktalıyoruz.

ARAYIŞ

İşte üzerimizden arınması gereken sonradan, dünyadan bulaşan bunlardır. Sen, bu özellikleri beraberinde mi getirdin yoksa sonradan, içinde bulunduğun yaşamdan mı giyindin?

Arınma, görme özelliğimizi ortadan kaldırmıyor, gördüğümüzü değiştiriyor, işitme özelliğimizi yok etmiyor, işittiğimizi değiştiriyor. Değişim bizi yaratılış aslımıza yöneltiyor çünkü senin, benim, bizim, cümlemizin dünyaya insan olarak gelmemizin sebebi dünyada bizim ile tecelli eden Rabbi görmektir.

Arınma gerçekleşince yani nefsi görmekten, nefsi işitmekten, nefsi zikretmekten, nefsi sevmekten tövbe edip vaz geçince, bizde arınma sonucuyla birlikte Rabbi görme, Rabbi işitme, Rabbi zikretme, Rabbi sevme özelliğimiz zâhir olur çünkü görmen, işitmen, zikretmen aslında Rabbini görmek, işitmek, zikretmek içindir.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

ALLAH ALLAH